

முதுகுளத்தூர் கலவரம்

நடத்தப்பட்டதும் பரப்பப்பட்டதும்

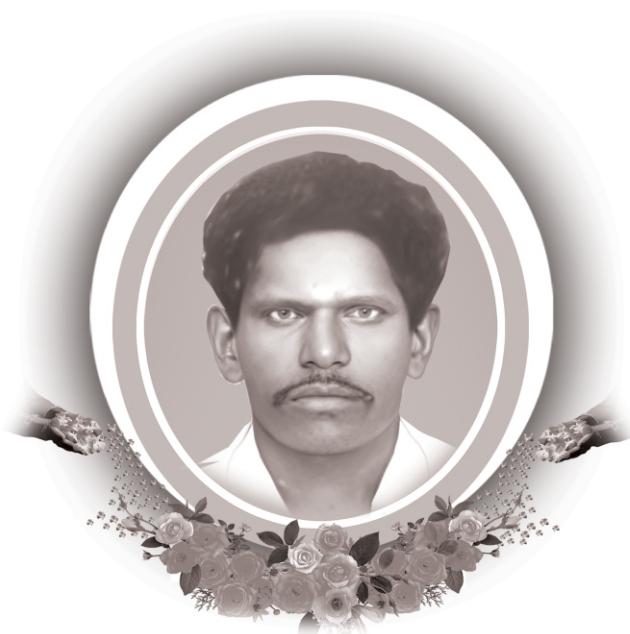
தமிழ்வேள்

நிலமீட்டுப் போராளி
'லாப்டி' கிருட்டிணம்மாள் செகந்தன் அவர்களின்
நூற்றாண்டு விழா வெளியீடு

தமிழர் தேசியக் களம்
தமிழர் நாடு

நால்	: முதுகுளத்தூர் கலவரம் - நடத்தப்பட்டதும் பற்பப்பட்டதும்
ஆசிரியர்	: தமிழ்வேள்
பொருள்	: சமூக வரலாறு
முதல் பதிப்பு	: ஆணி 2056, சூலை 2025
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
பக்கங்கள்	: 64
அச்சுக் கூலி	: உரூ.70/-
அட்டைப்படம் கணினி & வடிவமைப்பு	: பேராசிரியர் கோ. காரல் மார்க்கீ கயல் அச்சகம், பரமக்குடி 9715105675.
முகவரி	: தமிழர் தேசியக் களம் தமிழர்நாடு thamizharthesiyakalam@gmail.com
நால் கிடைக்குமிடம் :	கயல் அச்சகம், பரமக்குடி இராமநாதபுரம் மாவட்டம் 04564 - 221 048, 9003920106

எனது வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டிவந்த மச்சான்
கணபதியேந்தல் கிழார்
திருமிகு. சிதம்பரம் கருப்பையா அவர்களின்
நினைவுக்கு !

மாற்று அரசியல் களத்தை நோக்கி...

இந்துல், இரண்டு முரட்டுச் சாதி யினர் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டம், போராட்டம் என நடத்திக்கொண்டு வந்த சூழலில் அக்டோபர் - டிசம்பர் 2024 தமிழர் பெருவெளியில் வெளியான தலையங்கக் கட்டுரையின் விரிவாக்கமாகும். அக்கட்டுரையை வாசித்த பலர் சற்று விரித்துக் குறு வெளியீடாகக் கொண்டுவருமாறு கோரிக்கை வைத்தனர்.

அரசியல் அதிகாரம் வலிமையானது. அந்த அதிகாரத்தால் எந்த எல்லைக்கும் போக முடியும். எதிரிகளை வீழ்த்தலாம். உண்மையைப் பொய்யாக்கலாம். பொய்யை உண்மைபோல் திரிக்கலாம். அரசியல் அதிகாரம் பெற்ற ஆட்சியாளர்களுக்குக் காவல்துறை உள்ளிட்ட அனைத்து அரசுத் துறைகளும் சேவை செய்யவேண்டும். அதுதான் சட்டம். ஆட்சியாளர்களுக்கேற்றவாறு கடை வசனம் எழுதுவதில் மேற்படி அரசுத் துறையினரிடம் எப்பேர்ப்பட்ட படைப்பாளர்களும் தோற்றுப் போய்விடுவார்கள்! ஆட்சியாளர்களின் சார்பு நிலை கொண்ட அசைவுகளும் எழுத்துக்கண்டு மத்தான் அரசியல் வரலாறாகக் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. முதுகுளத்தூர் கலவர வரலாறும் அப்படித்தான் ஆட்சியாளர்களின் சார்பு நிலை கொண்டவர்களால் கட்டமைக்கப்பட்டது.

அரசியல் புரியாதவர்களுக்கு அரசுத் துறையினரின் சதி வலைகள், பாசாங்குகள் உள்ளிட்டவை புரியாது. ‘பொய்யுடைய யொருவன் சொல்வன் மையினால் மெய்போ ஹம்மே மெய்போ ஹம்மே’ என்று அன்றைய சூழலைக் கொண்டு ‘வெற்றி வேற்கை’ பாடியிருக்கிறது. அது எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்தும். ‘வாசிப்புப் பழக்கம்’ இல்லாதவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. முதுகுளத்தூர் கலவரம் அன்றைய ஆட்சியாளர்களால் நடத்தப்பட்டு ‘மெய்போல்’ பரப்பப்பட்டதாகும்.

தமிழ்நாட்டில் வாசிக்கத் தெரியாத சாதியும் வன்முறைச் சாதியும் தொடர்ந்து மோதிக் கொண்டே வருவதற்கு முதுகுளத்தூர் கலவரம் குறித்த தவறான புரிதலே காரணமாகும். அந்தக் கலவரத்தின் பின்னணி மற்றும்

வினாவுகள் குறித்துக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுதி வருகிறேன். ஆனால் இரு தரப்பினருமே புரிந்து கொள்வதற்குப் பிடிவாதம் காட்டுகிற சூழலே நீடிக்கிறது. புரிந்து கொண்ட முற்போக்காளர்கள் அதுகுறித்துப் பொதுவெளியில் பேச மறுக்கிறார்கள். பொய்யான வரலாற்றைக் கூறி, சாதிய முரணைக் கூர்திட்டி அரசியல் செய்துவந்த ‘சமூகப் புரட்சியாளர்கள்’ (?) அம்பலப்பட்டு நிற்கிறார்கள். இவ்விரு தரப்புக்கும் சாதிதான் பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

மேற்படி வாசிக்கத் தெரியாதவர்களையும் வன்முறையாளர்களையும் பண்த்தைத் தேடி ஒடும் கூட்டமாகவே ஆட்சியாளர்கள் மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். ‘நால் வாசிக்க நேரமில்லை’ என்று ‘பெருமையாகக்’ கூறும் அந்தக் கூட்டத்தை வாசிக்க வைக்க முடியாது. அதில் அரசியல் புரியாமல் சாதி வெறியைத் தூண்டிவிட்டு ஒடினியும், நபர்களும் இருக்கிறார்கள்; ‘பொறுக்கித் தின்பதற்கான’ களமாகப் பயன்படுத்தும் நபர்களும் இருக்கிறார்கள். முற்சொன்ன கூட்டத்திலிருப்போர் பொருளாதார உயர்வு பெற்றவர்களும் அரசு ஊழியர்களுமாவர். இரண்டாவது கூட்டத்தார் சாதி அமைப்புகள்-கட்சிகள் நடத்துகிறவர்களாவர். இக்கூட்டத்தினரின் புரிதல் பற்றாக்குறையால் அரைகுறைப் பேரறிஞர்கள் சிலர் எனிதாக ஊடுருவிப் பொய்யான சாதி வரலாறு புனைந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் அனைவருமே ஆபத்தான வர்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

காலத்தையும் களத்தையும் கருத்தில் கொண்டு எழுந்துவரும் புதிய தலைமுறையினருக்கு முதுகுளத்தார் கலவரம் குறித்த சரியான புரிதலைக் கொடுத்து மாற்று அரசியல் களத்தை இச்சிறு நால் ஏற்படுத்தும் என்று நம்புகிறேன். வாசிக்க நேரமில்லாதவர்கள் இச்சிறு நாலையாவது வாசித்துப் புரிந்து கொள்வதும் புரிந்துகொள்ளத் தெரியாதவர்கள் அக்கலவர வரலாறு குறித்துப் பொதுவெளியில் பேசாமலிருப்பதும் நாட்டுக்கு நல்லது. வழக்கம்போல் நாலாக்க முயற்சியில் உதவிய பேராசிரியர் கோ.காரல்மார்க்க அவர்களுக்கு நன்றி !

முதுகுளத்தூர் கலவரம் நடத்தப்பட்டும் யற்பயிர்ப்பட்டும்

ஓமேதகு தேசியத் தலைவரின் தமிழ்மீப் பேரரசு இருந்த காலத்தில் ஆண்டுதோறும் நவம்பர் 27 அன்று மாவீரர் நாள் உரையை அவர் வாசிப்பது வழக்கமாகும். ஈழப்பேரழிப்புக்குப் பிறகு 14 ஆண்டுகள் கழித்து, கடந்த ஆண்டு (27.11.2023) மாவீரர் நாள் உரையைத் தேசியத் தலைவரின் மகள் துவாரகா வாசித்தார். அதற்கு ஆகரவும் எதிர்ப்பும் உருவாயின. இந்த ஆண்டு மாவீரர் நாள் (27.11.2024) உரையைத் தேசியத் தலைவரே வாசிப்பார் என்று தகவல் பரப்பப்பட்டது. உலகத் தமிழர்களின் எதிர்பார்ப்பு அதை நோக்கிக் குவிந்திருந்த நேரத்தில் தேசியத் தலைவர் மற்றும் துவாரகாவின் இருப்பிடத் தேடலில் எதிரிகள் தீவிரம் காட்டியுள்ளனர். அதனால் இந்த ஆண்டும் துவாரகாவின் மாவீரர் நாள் உரைதான் வெளிவந்தது. அதுவும் காணொளியில் வரவில்லை. எழுத்துவடிவம் மட்டுமே பகிரப்பட்டுள்ளது. அது குறித்த அக்கறையிலும் இலங்கையில் அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவு குறித்த சிந்தனை யிலும் உலகத் தமிழில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் தென்தமிழ்நாட்டில் இரண்டு சாதிவெறிக் குழுக்களின் மிகக் கேவலமான ‘முட்டலும் மோதலும்’ தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பின்னோக்கி இழுத்துச் செல்வதைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

எல்லா இடங்களிலும் முரண்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சாதிய முரண்கள் என்பவை சமூக நீதி பேசும் இந்திய, திராவிடத்தின் பெருவினைச்சல்களாகும். வாக்குவங்கி அரசியல் அவற்றை ஊதிப் பெரிதாக்கிக் கொண்டே இருக்கின்றது. மறவர், தேவேந்திரரிடையே

உள்ள நட்பு முரண்களை வாக்கு அரசியல்தான் பகை முரண்களாக்கி வருகின்றது. அதற்குச் சில ‘தரகு வணிகர்கள்’ களத்தில் இறக்கிவிடப்பட்டுள்ளார்கள். அதனால் மறவர், தேவேந்திரர் என்னும் இரண்டு தரப்பினருமே ‘ஆண்டபரம்பரை’ என்று பீற்றிக் கொண்டு நஞ்சைக் கக்கிவருகின்றனர்.

பிற்காலப் பாண்டியர்கள் வரை அரசு குடியினரைச் சாதியால் அடையாளப்படுத்த முடியாது. வென்றவன் அரசனாக முடிகுட்டிக் கொள்வான். அரசனுக்குரிய பட்டங்களைச் சாதியடையாளங்களாகக் கொள்ளமுடியாது. அரசு குடியினர் இன்னொரு அரசு குடியினரோடுதான் கொள்வினை கொடுப்பினை வைத்துக்கொள்வார்கள். அவர்கள் சாதி, மொழி, இனக் கலப்பாளர்களாவர். அரசன் கண்ணுக்கு அழகாய்த் தெரிகிற பெண்கள் ‘சிறையெடுக்கப்பட்டு’ அரண்மனைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவார்கள். அவர்களோடு அரசன் ‘கும்மாளம்’ அடிப்பான். சிறையெடுக்கப்பட்டவளின் உறவினர்களும் ஆண்டபரம்பரை என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள்! அரசரிமை என்பது வழிவழி உரிமையாகும். பட்டத்து அரசி வயிற்றில் பிறந்த மூத்த மகனே மரபுப்படி முடிகுடத் ‘தகுதி’ பெற்றிருந்தான். அரசனுக்குப் பின்னை இல்லாத போது உடன்பிறந்தவர்களோ தத்துப் பின்னைகளோ முடிகுட்டப்பட்டனர். சிறையெடுக்கப்பட்டவளின் பின்னைகளும் சில இடங்களில் முடிகுட்டிக் கொண்ட வரலாறும் இருக்கிறது. அரசி வேற்று மொழி, இனம், நாட்டைச் சேர்ந்தவளாக இருந்தால் அவனது வயிற்றுப் பின்னைகளும் கலப்பாகத்தானே இருப்பார்கள்! என்றாலும் இது ஆண்வழி சமூகம் என்று ‘சமாதானம்’ கூறிக்கொள்வதும் உண்டு.

ஓரு நாடு, எதிரி நாடுகளிடம் சிக்கிவிட்டால் அந்நாட்டு அரசன் அடிமையாக இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவனது கொடிவழியினர் அனைவருமே அழிக்கப்படுவார்கள். அப்படித்தான் தமிழ்நாட்டின் எல்லா முடியரசுகளும் வீழ்ந்தன. விசயநகரப் பேரரசுதான் சாதியைப் பரவலாக்கி மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வை ஏற்படுத்தியது. சாதிய அடையாளத்துடன் ‘அடிமை விசுவாசிகள்’ பலரைச் சிற்றரசர்களாக வைத்திருந்தது. அந்த

அரசுகளும் வீழ்ந்தன. தமிழகம் உள்பட இந்தியா முழுவதிலும் எஞ்சியிருந்த முடியரசுகளை அடிமைப்படுத்திப் பிரிட்டிசுப் பேரரசுதான் இறுதியாக ஆண்டு 1947-இல் விடுதலை கொடுத்துச் சென்றது. ஆண்ட பரம்பரை என்று இப்போது பேசுகிறவர்கள் எந்த அடிமை அரசனின் வாரிசுகள் அல்லது கலப்பாளர்கள் என்பதையும் சொல்லவேண்டும். அடிமையின் வாரிசுகள் ‘வீராப்புப் பேசி’ என்ன ஆகப் போகிறது?

நாங்கள்தான் பாண்டியர்கள் என்று கூறிவரும் தேவேந்திரகுல வேளாளர்கள், இராசராச சோழனும் தமது சாதிக்காரன் என்று அவனது சதயவிழாவுக்குச் சென்றுவருகிறார்கள். அதுபோல் பல்வேறு சாதியினரும் இராசராச சோழனைத் தக்தமது சாதியோடு இணைத்துச் சதயவிழாவில் கலந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் யாருக்கும் எந்தப் பிரச்சினையுமில்லை. இப்படித் தமிழ்ச் சாதியினர் அனைவருமே அங்குப் போகலாம். அனைத்துச் சாதியினரும் ‘தமிழர்களாக ஒன்றுகூடும்’ விழாவாகக் கருதி அதை ஆதரிக்கலாம்.

சமத்தானங்கள், பாளையங்கள், சமீன்கள் மற்றும் மிட்டாக்களின் தலைவர்களாக இருந்து ஆட்சி செய்ததாக மறவர்கள் சிலர் பெருமையடிப்பதுண்டு. இத்தலைவர்கள் அனைவருமே குடிமக்களிடம் வரி வசூலித்துப் பேரரசுக்குக் கப்பமாகச் செலுத்திவந்த அடிமைகளாவர். யாரோடும் இவர்கள் போரிட்டு அரசரிமை பெற்றவர்கள் இல்லை. இந்த ‘அடிமை விசுவாசிகளுக்கு’ வழி வழி உரிமை வழங்கப்பட்டது. நாயக்கர், மறவர், வண்ணியர், வலையர், செடியார், கவுண்டர், சேர்வை, பிள்ளை, மணியகாரர், தம்பிரான், இராவுத்தன், ஐயர், முதலியார் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதி அடிமைகள் மேற்சொன்ன அமைப்புகளின் பொறுப்பாளர்களாக இருந்து பேரரசுக்குக் கப்பம் கட்டி வந்தார்கள். தனி அரசாக முயற்சித்தவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டுச் சாதியமைப்பு கோயில் தலைமை கொண்ட பிராமணர் மேலாதிக்கம் கொண்டது. அவர்கள் மட்டுமே சைவ, வைணவக் கோயில் கருவறைக்குள் செல்ல முடியும். பிராமணர்களைப் பொறுத்தவரை, கருவறைக்குள் செல்ல முடியாத அனைத்துச் சாதிகளும் மேற்கொண்டு தீண்டத்தகாதவைதான். பிராமணர்களோடு முரண்பட்டுச் சைவ மடங்களை உண்டாக்கி, அவர்களுக்கு இணையாக

அல்லது அவர்களுக்கு உயர்வாக என்று சொல்லிக் கொண்டு சமூக மேன்மையைக் காத்துவந்தவர்கள் சைவ வேளாளர், சைவ முதலியார் மற்றும் சைவச் செட்டியார் ஆகியோராவர். இவர்கள் தான் ‘சாதி இந்துக்கள்’ என அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்களது பார்வையில் பிராமணர்கள் தவிர்த்த மற்ற அனைத்துச் சாதியினருமே தீண்டத்தகாதவர்கள்தான். அதனால் இவர்கள் மறவர் உள்ளிட்ட பிற சாதியினர் வீடுகளில் ‘அன்னந் தண்ணீர்’ எடுக்க மாட்டார்கள். இந்தப் ‘பிற சாதியார்’ பெரும்பாலும் ‘குலதெய்வ வழிபாட்டினர்’ என்பதால் மது, மாமிசத்தோடு தொடர்புடையவர்களாவர். பிராமணர், சைவ வேளாளர், சைவ முதலியார், சைவச் செட்டியார் ஆகியோருக்குக் குலதெய்வங்கள் கிடையாது. குலதெய்வ வழிபாட்டு மரபினர் அனைவருமே உடல் உழைப்பு சார்ந்தவர்களாவர். மது மாமிசப் பழக்கமுடையவர்கள் என்றாலும் செம்பநாட்டு மறவர்களுக்கும் குலதெய்வம் கிடையாது. ஏதேனும் ஒரு பொதுத் தெய்வத்தைக் கும்பிட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் உடல் உழைப்பாளர்களுமில்லை. அவர்களும் கொண்டையன் கோட்டை மறவர்களும் தமிழர்கள் இல்லை என்ற கருத்தும் உண்டு. அது தனி ஆராய்ச்சிக்குரியது.

குலதெய்வ வழிபாட்டு மரபினரான தேவேந்திரர்கள் வேளாண்மையை அடிப்படைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். துணைத் தொழிலாகக் கால்நடைவளர்ப்பிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். உழவு எருதுகளைக் குடும்ப உறுப்பினர்களாகக் கருதுவதால் அவர்கள் மாட்டுக்கறி உண்பதில்லை. மறவர்களும் விவசாயம்தான் செய்துவருகிறார்கள். ‘மறவர் என்றால் போர்வீரர். போர் செய்வதுதான் மறவரது தொழில்’ என்று இப்போது விளக்கம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. முடியரசுக் காலத்தில் போர் நடந்தால் அனைத்து வீடுகளிலிருந்தும் ஆண்கள் செல்லவேண்டும் என்ற நிலைதான் இருந்தது. போருக்குச் சென்ற அனைத்து வீரர்களையும் மறவர், மள்ளர் என்றுதான் இலக்கியங்கள் பாடுகின்றன. வில்லேந்திய வேட்டுவர்கள், அடுத்த நாட்டில் ஆநிரை கவரும் குறவர்கள், வழிப்போக்கர்களிடம் வழிப்பறி செய்வதுடன் அவர்களைக் கொலை செய்யும் திருடர்கள், திருடப்பட்ட கொழுத்த மாடுகளைக் கொன்றுண்ணும் மழவர் மற்றும் எயினர்கள், ஆநிரை மீட்ட இடையர்கள் ஆகியோரையும் மறவர் என்றே

இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. காலப்போக்கில் மறவர் என்ற பெயரை ஒரு குடியினர் தமக்கான அடையாளமாகக் கொண்டது போலத்தான் மன்னார் என்ற பெயரைத் தே வே ந் தி ர கு ல வே ஸ ா ஸ ா க ஸ் அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். புராணச் சார்பால் மறவர்கள் ‘தேவர்’ என அடையாளப்படுத்திக் கொண்டது போல் தேவர்களின் தலைவனான ‘தேவேந்திரன்’ வழியினர் என மன்னார்கள் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்கள். இருவருக்கும் இந்தப் புரிதல் வேண்டும். இதில் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை.

வறுமை காரணமாகத் திருட்டு, வழிப்பறி மற்றும் கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டுவந்த மறவர்கள் பிறரிடம் ‘கூலி’ வாங்கிக் கொண்டு வன்முறை மற்றும் கொலைத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். காவல் கூலி, துப்புக்கூலி என்பதும் மறவர்கள் ஈட்டிய முக்கிய வருவாயாகும். விவசாயிகளின் நிலங்களில் விளைந்தவற்றை மறவர்கள் திருட்டுத்தனமாக அறுவடை செய்து கொண்டு போய்விடுவார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காகத் திருடர்களான மறவர்களையே அவற்றின் ‘காவல்காரர்களாக’ ஆட்சியாளர்கள் நியமித்தார்கள். அதற்குத் ‘தலம் காவல்’ என்று பெயர். அதற்காகத் தலம் காவல் வரி விதிக்கப்பட்டது. காவல் காத்த மறவர்களுக்கு விவசாயிகள் ‘காவல் கூலி’ வழங்கினார்கள். ஆண்டுக்குச் சில மரக்கால் நெல் உள்ளிட்ட தானியங்களும் சிறு தொகையும் காவல் கூலியாக வழங்கப்பட்டன. தலம் காவல் முறையைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அரசு நீக்கிவிட்டுக் காவல்துறை (Police) முறையைக் கொண்டு வந்தது. தலம் காவல் உரிமை கேட்டு மறவர்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவாளர்களாக நீடித்தார்கள். அந்த உரிமை கிடைக்காததால் அவர்கள் திருட்டு, வன்முறைத் தொழிலிலேயே தொடர்ந்தார்கள்.

வெளியூர்களில் அடுத்தவர்களின் ஆடு, மாடுகளை மறவர்கள் திருடி கொண்டு போய் மறைத்து வைத்துவிடுவார்கள். உரிமையாளர் தேடிப்போனால், ‘மாடு இருக்கும் இடம் எனக்குத் தெரியும். துப்புக்கொடுத்தால் எனக்கு எவ்வளவு கொடுப்பீங்க?’ என்று பேரம் பேசி ஒரு தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டு திருடப்பட்ட ஆடு, மாடுகளை உரிமையாளர்களிடம் ஒப்படைப்பார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் பெறும் தொகையே துப்புக்கூலியாகும். ‘மாடு அவுக்கும் போது எங்க வீட்டு ஆம்பளைகள்

பிடிபட்டுருந்தால் சும்மாவா விட்டுருப்பீங்க? உசரைக் கையிலே பிடிச்சுக்கிட்டுக் கடத்துன்று. அதனாலே இவ்வளவு பணம் கொடுத்தால்தான் மாட்டை விடமுடியும்' என அவர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் பேசுவது தொழிலின் உச்சமாகும். துப்புக்கூலி என்பது மாட்டின் விலையில் பாதிக்கு மேல் இருக்கும். இத்திருட்டுத் தொழிலில் ஆங்காங்கே மறவர்களோடு தேவேந்திரர்கள் சேர்ந்து சென்றும் நடந்திருக்கிறது. திருடப்பட்ட ஆடு, மாடுகளை அடுத்தடுத்த நாட்களில் கூடுகிற வாரச் சந்தைகளில் விற்றுவிடுவதும் உண்டு. திருடப்பட்டவை ஒரு சில ஆடுகள் மற்றும் கோழிகள் என்றால் இரவோடு இரவாக உணவு மற்றும் உப்புக்கண்டமாகிவிடும். விவசாயிகள் விற்பனைக்காக மாட்டுவண்டிகளில் சந்தைக்கு ஏற்றிச்செல்லும் விளைபொருட்களும் மறவர்களால் வழிப்பறி செய்யப்பட்டதுண்டு.

இப்படிப்பட்ட 'அறத்துக்குப் புறம்பான' வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டிருந்த மறவர்களைத்தான் சைவ, வைணவக் கோயில்களின் அதிகாரத்திலிருந்த பிராமணர், சைவ வேளாளர், சைவ முதலியார் மற்றும் சைவச் செட்டியார் சாதியினர் பிற உழைக்கும் சாதியினரோடு மோதுவதற்குக் 'கூலிகொடுத்துப்' பயன்படுத்தி வந்தார்கள். பாளையக்காரர்களாகவும் சமீன்தார்களாகவும் இருந்த மறவர்கள் மற்றவர்களைப் போல் சைவ - வைணவக் கோயில்களுக்கும் இசலாமிய, கிறித்தவ நிறுவனங்களுக்கும் தானங்கள் அளித்துள்ளார்கள். என்றாலும் மது, மாமிசப் பழக்கமுள்ள வெகுமக்களான மறவர்களுக்கும் சைவ, வைணவக் கோயில்களுக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை. ஆனால் இக்கோயில் நிலங்களில் பயிர்செய்ததன் மூலம் திருவிழாக் காலங்களில் கோட்டை நெல், நெல்முடி என்னும் பெயர்களில் பச்சை கொண்டுபோதல், தேர் இழுத்தல், தடிபோடுதல் என்ற வகையில் பச்சேரிப் பள்ளர்களுக்குத் தொடர்புண்டு. கோயில் மரியாதைகளும் உண்டு. அதனால் தேவேந்திரர் களுக்கு கோயில் நுழைவு மறுக்கப்பட்டதில்லை.

தென்மாவட்டங்களில் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக மிகப்பெரிய சமூகப் புரட்சிகளில் நாடார்கள் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். பணத் தொழிலாளர்களான நாடார்கள் கடுமையான தீண்டாமை ஒடுக்குமுறைக்கு

உட்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அன்றைய கன்னியாகுமரி வட்டாரப் பகுதி திருவிதாங்கூர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் மலையாளிகளாவர். ஆட்சியாளர்களின் ஆகரவோடு அங்குள்ள பிராமணர்களான நம்புதிரிகளும் அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையிலிருந்த ‘உயர்சாதியினரான’ நாயர், மேனன் சாதியினரும் தீண்டாமைக்குள்ளான ஈழவர், புலையர், நாடார் சாதியினரைக் கடுமையாக ஒடுக்கி வந்தனர். இச்சாதியினருக்குப் பொது உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. இச்சாதிப் பெண்கள் மேலாடை அணிய அனுமதி இல்லை. பெண்களுக்கு ‘முலை’ வரியும் ஆண்களுக்கு ‘மீசை’ வரியும் விதிக்கப்பட்டன. ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுபட விரும்பிய இச்சாதியினர் பெருமளவில் கிறித்தவம் தழுவினார்கள். அதன்மூலம் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களின் ஆகரவு கிடைத்தது. பொது உரிமைகளைப் பயன்படுத்தக் கூடிய சூழலும் ஏற்பட்டது. கிறித்தவம் தழுவிய நாடார் சாதிப்பெண்கள் மேலாடை அணிந்தனர். கிறித்தவம் தழுவாத அச்சாதிப் பெண்களும் அவர்களைப் பார்த்து மேலாடை அணிந்தனர். அதனால் ஆத்திரமுற்ற நாயர் மற்றும் மேனன் சாதியினர் நாடார்களுக்கு எதிராகப் பல இடங்களில் கலவரங்களில் ஈடுபட்டனர். நாடார் சாதிப் பெண்களின் மேலாடைகள் கிழித்தெறியப்பட்டன. தாலிகளும் மார்பகங்களும் அறுத்தெறியப்பட்டன. பல கொலைகளும் நடைபெற்றன.

பணைத் தொழிலிலிருந்து விடுபட்ட நாடார்கள் சிறுசிறு வணிகர்களாக மாறிப் பொருளாதார உயர்வு பெற்றுவந்தனர். அவர்களது பொது உரிமைக்கான போராட்டம் தமிழ்நாட்டில் பரவியபோது அதைத் தடுக்கும் முயற்சியில் இங்குள்ள பிராமணர், சைவ வேளாளர், சைவ முதலியார் சாதியினர் ஈடுபட்டனர். இச்சாதியினர் யாரும் களத்தில் இறங்கிப் போராடக் கூடியவர்களில்லை. நாடார்களின் போராட்டங்களைத் தடுக்கும் முயற்சிகளில் இச்சாதியினர் ‘கூலி கொடுத்து’ வறுமைக்குட்பட்ட மறவர்களை ஈடுபடுத்தினர். அதனால் நாடார்களின் பொருளாதார வளத்தை அழிக்கும் பல்வேறு முயற்சிகளில் மறவர்கள் ஈடுபட்டனர். நாடார்களின் கோயில் நுழைவுப் போராட்டங்களைத் தடுத்துக் கலவரம் செய்ததிலும் மறவர்களுக்கே பெரும்பங்கு உண்டு. அதனால் நாடார்களுக்கும் மறவர்களுக்குமான மோதல்கள் கழுகுமலை, சிவகாசி, திருத்தங்கல், திருச்சூழி, கழுதி என்று

தொடர்ந்துகொண்டே வந்தன். சிவகாசிக் கலவரம் என்பது கோயில் நுழைவுடன், நாடார்களின் ‘பதுக்கலுக்கு’ எதிரான கலவரமாகவும் இருந்ததால் அதில் மறவர்களுடன் தேவேந்திரர் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதியினரும் பங்கேற்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பிராமணர்களுக்குக் கோயில்களும் சைவ வேளாளர் மற்றும் சைவ முதலியார்களுக்கு மடங்களும் கல்வியளித்து வந்தன். வசதி வாய்ப்பிருந்தவர்கள் வெளிநாடுகள்வரை சென்று படித்துவந்தார்கள். கல்வி கிடைக்காத அல்லது கல்வி வாய்ப்புப் பெற முடியாத ‘கீழ்ச்சாதி யினர்’ எனப்பட்ட டோருக்குக் கட்டணச் சலுகையளித்து ஆங்கிலேய அரசு கல்வி கொடுக்க முன்வந்தது. அச்சாதியினரைச் ‘சமூகத்திலும் கல்வியிலும் பிற்பட்டவகுப்பினர்’ (Socially and Educationally Backward Classes) என அரசு வகைப்படுத்தியது. அந்தப் பட்டியலில் அகமுடையார், கள்ளர், மறவர், பள்ளர், படையாச்சி, இடையர், சாணார், வலையர், பறையர், சக்கிலியர், வேட்டுவர் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதிகள் இடம்பெற்றன.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து நாடார்கள் கல்வி நிறுவனங்களை நடத்தி வந்தனர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து அவர்களை நாடார் மகாசன சங்கம், நாடார் உறவின்முறை உள்ளிட்ட அமைப்புகள் வழிநடத்தின. கல்வி நிறுவனங்கள் நடத்தியதாலும் வணிகப் பொருளாதாரத்தின் மூலம் செல்வந்தர்களாக உயர்ந்திருந்ததாலும் பிற சாதியினரோடு பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்க விரும்பாத நாடார்கள் 1910-களின் இறுதியில் அந்தப் பட்டியலிலிருந்து விலகிப் பொதுப் பட்டியலில் இடம்பெற்றார்கள்.

1919-இல் நடைபெற்ற ‘சாலியன் வாலா பாக்’ படுகொலைக்குப் பிறகு காங்கிரஸ்க் கட்சி இந்திய விடுதலைக் கோரிக்கையைத் தீவிரப்படுத்தியது. அந்தச் சூழலில் 1920-இல் இந்திய மாகாணங்களுக்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அது இரட்டையாட்சி முறையைக் கொண்டு வந்தது. தேர்தலைப் பிராமணர் ஆதிக்கத்திலிருந்த காங்கிரஸ்க் கட்சி புறக்கணித்தது. இந்திய விடுதலைக்கு எதிரான பிராமணரல்லாதார் இயக்கமான நீதிக்கட்சி போட்டியிட்டு வென்று ஆட்சியைப் பிடித்தது. ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவாளர்களான நாடார்கள் நீதிக்

கட்சியை ஆதரித்தனர். தேர்தலில் நாடார், பறையர் உள்ளிட்ட தீண்டாமைக்குட்பட்ட சாதிகளுக்குப் போட்டியிட உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் நாடார் மகாசன் சங்கத் தலைவரான பட்டினர்ப்பட்டி சென்திரபாண்டியன் நாடார், நீதிக்கட்சியின் சார்பில் நியமன உறுப்பினராகச் சட்டமன்றம் சென்றார். அவரது முயற்சியால் 1921-இல் ‘சாணான்’ என்ற பெயர் ‘நாடார்’ என அரசுப் பதிவில் மாற்றப்பட்டது. அதன்பிறகு அவர் நாடார்களை ‘அரசு ஆதரவோடு வளர்க்கும் முயற்சிகளில்’ ஈடுபட்டுவந்தார். அதே ஆண்டு நாடார்களால் ‘தி நாடார் வங்கி லிமிடெட்’ என்ற பெயரில் தூத்துக்குடியில் தொடங்கப்பட்ட வங்கியும் அச்சாதியினரின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவி வந்தது.

1925-இல் பிற்பட்டோர் பட்டியல் என்பது ஒடுக்கப்பட்டோர் பட்டியல், ஒடுக்கப்படாதோர் பட்டியல் எனப் பிரிக்கப்பட்டது. அகமுடையார் உள்ளிட்ட பல சாதியினர் ஒடுக்கப்படாதோர் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டனர். கள்ளர், மறவர், பள்ளர், வலையர், பறையர், சக்கிலியர் உள்ளிட்ட பல சாதியினர் ஒடுக்கப்பட்டோர் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டனர். அப்போது ‘முக்குலத்தோர் அரசியல்’ இல்லை. 1930-இல் ஒடுக்கப்பட்டோரில் குற்றப்பழங்குடிகள், தீண்டத்தகாதவர்கள், மலைவாழ் மக்கள் என்று பல்வேறு சாதிகள் தனித்தனியே வகைப்படுத்தப்பட்டன. குற்றப்பழங்குடிகள் பட்டியலில் கள்ளர், மறவர், குறவர் உள்ளிட்ட பல சாதியினருடன் காலாடி(ப்பள்ளர்)களும் இடம்பெற்றனர். இவ்வனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரும் 1933-இல் ‘பட்டியல் வகுப்பினர்’ (Scheduled Classes) என்று வகைப்படுத்தப்பட்டனர். அப்போதும் கள்ளர், மறவர், பள்ளர், பறையர், சாதியினரெல்லாம் அந்தப் பட்டியலில்தான் இடம்பெற்றார்கள். 1932-இல் நடைபெற்ற பூனா ஒப்பந்தத்துக்குப் பிறகு தீண்டத்தகாத மக்களுக்கு ‘அரசியல் ஒதுக்கீடு’ வழங்கும் நோக்கில் 1935-இல்தான் பட்டியல் சாதிகள் (Scheduled Castes) எனத் தனி வகை உருவாக்கப்பட்டது. அதில் தீண்டாமைக்குட்படாத பள்ளர், குறவர் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதியினரும் சேர்க்கப்பட்டனர். செம்பநாட்டு மறவர்களை அதில் சேர்ப்பதற்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பூனா ஒப்பந்தத்தை ஒட்டிடத் தீண்டத்தகாதவர்கள் மீது

தினிக்கப்பட்ட ‘அரிசன்’ என்ற அடையாளம் 1935-க்குப் பிறகு பட்டியல் சாதியினர் அனைவர் மீதும் படர்ந்தது. 1935 வரை மறவரும் பள்ளரும் ஒரே பட்டியலில்தான் இருந்தார்கள். இத்தகைய அரசுப் பட்டியல்கள் மாற்றத்திற்குரியவைதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவேந்திரர், மறவர் முரண்பாடுகளுக்கு எச்.சி., பி.சி, என்ற பாகுபாடு காரணமில்லை. தேவேந்திரர்கள் எச்.சி. (Scheduled castes) பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டியிலிருந்தே நீக்கச் சொல்லிப் போராடி வந்தார்கள். இப்போதும் பட்டியல் வெளியேற்றம் கோருகிறார்கள். அவர்கள் நாளை பொதுப் பட்டியலிலோ, பிறப்பட்டோர் அல்லது மிகவும் பிறப்பட்டோர் பட்டியலிலோ சேர்க்கப்படலாம். மறவர், காலாடி, குறவர் உள்ளிட்ட குற்றப்பழங்குடிகள் இப்போது டி.என்.டி., என அரசாணை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு பட்டியலில் இருப்பதாலேயே அச்சாதியினர் அனைவரும் ஒரே தரப்பட்டவர்கள் என்றோ, மன உறவுக்குரியவர்கள் என்றோ கொள்ளமுடியாது. ஒரே சாதிப் பெயரும் ஒரு சாதியின் கிளைப் பெயர்களும் வட்டாரம் சார்ந்து வெவ்வேறு பட்டியல்களில் இடம் பெற்றிருப்பதையும் விணங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

நடைமுறை மறவருக்கும் தேவேந்திரருக்குமிடையே பிற சாதிகளைப் போல் கொள்வினை, கொடுப்பினைதான் இல்லை. உண்பன தின்பன உண்டு. திருடப்போன இடங்களில் தேவேந்திரர் வீட்டுச் சோற்றுப்பானைகளையும் குழம்புச் சட்டிகளையும் திருடிச் சென்று மறவர்கள் சாப்பிட்ட கதையெல்லாம் உண்டு. கோயில் விழாக்களில் தொழில் சார்ந்து இந்த இந்த வேலைகளை இந்த இந்தச் சாதியார் செய்யவேண்டும் என்ற ‘கரைமுறைகள்’ இருந்தன. இவர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பது மீண்டும் நினைவு கூரத்தக்கது. அதிகாரம் படைத்தவர்கள் முன்னால் நின்றார்கள். அவ்வளவுதான்!

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு வெவ்வேறு பெயர்களில் சாதிப்பட்டியல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒரு பட்டியலில் உள்ள சாதி, விரும்புகிற வேறு பட்டியலுக்குச் செல்லலாம். அதில் கூடுதல் இட ஒதுக்கீட்டு வாய்ப்புகளுடன் ‘வாக்கு அரசியலும்’ சேர்ந்தே பயணப்பட்டது.

1957-ஆம் ஆண்டு காமராச நாடாரால் மறவர், தேவேந்திரர் சாதிகளை இனைத்து உருவாக்கப்பட்ட

முதுகுளத்தூர் கலவரம் இவ்விரு சாதியினரிடையே கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. அதை மீறியெல்லாம் இரு தரப்பிலும் நட்பும் தொடர்ந்தது. காமராச நாடார் செய்தது போலவே கழக ஆட்சியாளர்களும் தேவேந்திரர்களையும் மறவர்களையும் ‘கூலி கொடுத்து’ மோதவிடுவதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து வருகின்றனர். அவ்வாறு ‘கூலிக்குக் குத்தும்’ மறவர் தரப்புதான் 1997-ஆம் ஆண்டு சுந்தரலிங்கம் போக்குவரத்துக் கழகம் தொடங்கப்பட்டதை எதிர்த்துக் கலவரத்தில் ஈடுபட்டது. அந்த நேரத்தில் தேவேந்திரர்களால் இம்மானுவேல் தேவேந்திரருக்கு அரசுவிழா, தேவேந்திரகுல வேளாளர் அரசாணை உள்ளிட்ட கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டு வந்தன. பிரித்தானும் நோக்கம் கொண்ட முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவற்றைக் கண்டு கொள்ளவில்லை.

இம்மானுவேல் தேவேந்திரரின் 50-ஆவது நினைவேந்தலை ஒட்டி 2007-இல் அவரது குருபூசை நிகழ்ச்சி பெரியளவில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தது. அப்போது முதல் ஆண்டுகோரும் 20 - 30 இலட்சம் பேர் வரை திரண்டு வந்து பரமக்குடி யிலுள்ள இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் நினைவிடத்தில் வீரவனங்கள் செலுத்துகிறார்கள்.

2009 ஈழப் பேரழிப்புக்குப் பிறகு எழுந்த தமிழ்த்தேசிய அலை தமிழக இளைஞர்களை ஈர்த்தது. தமிழ்த் தேசிய அரசியலின் தேவையை உணர்த்தியது. சாதி, மதம் கடந்து இளைஞர்கள் திரண்டார்கள். நாம் தமிழர் இயக்கம் - கட்சி உருவானது. அதன் தலைவர் சீமான் தமிழர் தேசிய அரசியலைப் பரப்பும் பணிகளைக் கடுமையாக மேற்கொண்டார். இந்திய, திராவிட மற்றும் சாதிக்கட்சிகள் பதற்றப்பட்டன.

பட்டியல் பிரிவிலுள்ள பள்ளர் உள்ளிட்ட ஏழு பிரிவினரைத் தேவேந்திரகுல வேளாளர் என்று அறிவிக்கக் கோரி ஆர்.எஸ்.எஸ். பின்புலத்தில் செயல்படும் தேவேந்திரா தன்னார்வ அறக்கட்டளையின் தலைவர் தங்கராச, பல்வேறு சாதிப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து மதுரையில் 2010 - இல் மாநாடு நடத்தினார். தேர்தல் நெருங்கிவந்த சூழலில் அவரது கோரிக்கையை ஏற்று அரசாணை வெளியிடுவதற்கு ஒரு நபர் குழுவை அமைத்துக் கருணாநிதி ‘நாடகம்’ போட்டார். அரசாணை வரவில்லை. அதனால் கருணாநிதி எதிர்ப்பலை தேவேந்திரர்களிடம் தீவிரமானது. 2011

தேர்தலில் புதிய தமிழகம் கட்சி அதிமுக கூட்டணியில் இடம்பெற்றது. தேவேந்திரர்களும் மறவர்களும் இணைந்து பணியாற்றினர். தேர்தலில் வென்று செயல்தொழிலாம் முதல்வரானார். ‘தேவருக்கு இணையாகத் தேவேந்திரர் குருபூசை நடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் பங்கேற்குமாறு’ முதுகுளத்தூர் வட்டார மறவர் சங்கம் அச்சாதியினருக்கு அழைப்புவிடுத்தது. சசிகலாவின் பின்னணியில் வெளிப்படையாக முக்குலத்தோர் அரசியல் நடத்திவந்த செயல்தொழி, இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் குருபூசையைத் தடுக்கும் நோக்கில் 11.09.2011 அன்று பரமக்குடியில் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தித் தேவேந்திரர்கள் 6 பேரைக் கொன்றார். சசிகலாவின் பின்னணியில்தான் செயல்தொழி 1995 -இல் கள்ளர், மறவர், அகமுடையார் சாதியினரைத் ‘தேவர்’ என அழைக்க அரசாணை வெளியிட்டார். ஆனால் கள்ளர் மற்றும் அகமுடையாரின் எதிர்ப்பால் அதைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. 1995 கொடியங்குளம் அரச வன்முறையும் சசிகலாவின் திட்டம் தான். இப்படி ஆகாத வழி களில்தான் செயல்தொவைச் சசிகலா நெறிப்படுத்தினார்.

‘சாதி அரசியலில்’ தோற்றுப்போனவர்களும் பிழைப்புக்கு வழி இல்லாதவர்களுமான ‘தேவர்’ தரப்பினர் பரமக்குடி துப்பாக்கிச் சூட்டை ஆதாரித்துச் சுவரொட்டிகள் வெளியிட்டார்கள். முத்துராமலிங்கத் தேவர் துதிபாடுவதில் அவர்கள் ‘செயற்கையாக’ ஈடுபட்டுவந்தார்கள். ‘தேவர் ஒரு சித்தர். பெண் வாடையில்லாமல் வாழ்ந்தவர். மருத்துவத்தின் போதுகூட பெண் செவிலி வேண்டாம் என்றவர்’ என்று புணைந்தார்கள். துதிபாடலாம்; வணங்கலாம்; கோயில் கட்டலாம்; பூசாரியாகலாம்; சாமியாடிக் குறி சொல்லலாம். அதையாரும் எதிர்க்கவும் இல்லை; தடுக்கவுமில்லை. ஆனால் பேசியவர்கள் அனைவரும் விளம்பரத்துக்காக இம்மானுவேல் தேவேந்திரருக்கு எதிராகவும் நஞ்சைப் பாய்ச்சினார்கள். ‘இம்மானுவேல் என்று ஒரு ஆளே இல்லை, இம்மானுவேல் தேசியத் தலைவரா?’, ‘இம்மானுவேல் விடுதலைப் போராட்ட வீரரா?’, ‘அவர் இராணுவ வீரரா?’, ‘அவர் தேவருக்கு இணையான தலைவரா?’ என்றெல்லாம் கேட்டுத் தரக்குறைவாகப் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். 1942-இல் இராணுவத்தில் சேர்ந்த இம்மானுவேல் எப்படி உடனே அவில்தாராக முடியும்? அவர் எந்தப் பொறியியல்

கல்லூரியில் இன்சினியரிங் படித்தார்? என்று அன்றைய இராணுவ அமைப்பு முறை பற்றிய புரிதல் இல்லாமல் ‘கண்டுபிடித்துக்’(?) கேட்டார்கள். தேவேந்திரர் தரப்பு அமைதி காத்தது. 2012-இல் மதுரை சுற்றுச் சாலையில் நடைபெற்ற பெட்ரோல் குண்டு வீச்சுக்குப் பிறகு இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் குறித்துப் பேசுவதைத் தேவர் தரப்புக் குறைத்துக் கொண்டது.

அந்தக் காலங்களில் சமூக ஊடகங்களின் பெருக்கத்தால் சாதியப் படுகொலைகள், ஆணவப் படுகொலைகள் பற்றிய செய்திகள் உடனுக்குடன் பரப்பப்பட்டுக் கொண்டு வந்தன. அதனாலும் பல இடங்களில் சாதிய மோதல்கள் நடைபெற்று வந்தன.

2015-இல் தேவேந்திரகுல வேளாளர் பெயர் கோரிக்கையை ஆகரித்துத் தேவேந்திரர் தன்னார்வ அறக்கட்டளைத் தலைவர் தங்கராசு தலைமையில் கையெழுத்து இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. மதுரையில் நடந்த மாநாட்டில் பாசக தலைவர் அமித் சா கலந்து கொண்டு கையெழுத்திட்டார். அவரது முன்னிலையில் பல்வேறு சாதிப் பிரதிநிதிகளும் ஆகரித்துக் கையொப்பமிட்டார்கள். அந்த முயற்சிகள் முன்னோக்கி நகர்ந்தன. அதற்கும் எதிர்ப்பு வந்தது. தமது பெயரான தேவேந்திரகுல வேளாளர் என்பதை ஆவணங்களின்படி அரசு வழங்கவேண்டும் என்பது அந்த மக்களின் நூற்றாண்டுக் கோரிக்கையாகும். ‘நான் கேட்பதைக் கொடுங்கள் என்று யாரும் கேட்கலாம். அடுத்தவர் கேட்பதைக் கொடுக்கக் கூடாது’ என்று தடுப்பதற்கு யாருக்கும் உரிமையில்லை. அது வன்முறையாகும்.

வேளாளரில் 700-க்கும் மேற்பட்ட பிரிவினர் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் தேவேந்திரகுல வேளாளர் என்று பெயர் கேட்கும் போது மட்டும் ஒரு வேளாளர் உதிரி அமைப்பு, பல்வேறு சாதி உதிரி அமைப்புகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு எதிர்க்கிறது. ஆர்ப்பாட்டம், போராட்டம் என்று நடத்தியது. எதிர்ப்பாளர் ஒருவர் தேவேந்திரகுல வேளாளர் என்ற பெயரைத் ‘தேவடியா குல வேளாளர்’ என்று கொடுங்கள் எனப் பேசி, காணேனாளி வெளியிட்டதை அவரது சாதிக்காரர்கள் யாரும் கண்டிக்கவில்லை. யாரிடமோ ‘கூலி வாங்கிக்கொண்டு’ பேசிய அந்த நபர் ‘பள்ளர்களால்தான்

தனது உயிருக்கு ஆபத்து' என்று காணொளி வெளியிட்டுவிட்டுத் தேவேந்திரர்களிடம் 'சிக்காமல்' ஒடிலூளிந்துவிட்டார்.

எந்தச் சாதியும் வேளாளர் என்ற பெயரை மட்டும் தனியாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஏதேனும் ஒரு முன்னொட்டுடன்தான் இருக்கிறது. எதிர்ப்பாளர்கள் இந்த ஒவ்வொரு முன்னொட்டுக்கும் விளக்கம் கொடுக்கவில்லை. அனைத்துப் பிரிவுகளும் 'ஒரே சாதி' என்றும் உறுதிப்படுத்தவில்லை. அவர்களுக்கு வேளாளர் என்ற பெயர் எப்படிக் கிடைத்தது என்ற வரலாறும் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஒரு பிரிவினருக்கு மற்ற பிரிவினரோடு மன உறவு கிடையாது. ஒரு சில பிரிவினரைத் தவிர மற்ற வேளாளர் பிரிவினர் அனைவரும் மது, மாமிசம் உண்ணக்கூடியவர்களாகவும் நிலத்தோடு நேரடித் தொடர்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாதியால் பிற்பட்டவர்கள்தான். உயர் சாதியினர் இல்லை. எதிர்ப்பு அணியினர் திராவிடக் கட்சிகளில் உள்ள வேளாளர் மற்றும் முதலியார் சாதிக்காரர்கள் மூலம் வாக்கு அரசியலைக் காட்டி நெருக்கடி கொடுத்தார்கள். தமிழ்நாட்டுத் திராவிட ஆட்சியாளர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. அதே 'வாக்கு அரசியலைக்' கொண்டு மோடி அரசு தேவேந்திரகுல வேளாளர் என்ற பெயரைச் சட்டப் பூர்வமாக வழங்கியது. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் பல சாதிகள் தமது பெயரை விரும்பி யப்படி அரசு மூலம் ஆவணப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய செய்தியாகும். அமித்சாவின் வருகைக்குப் பிறகு வேளாளர் எதிர்ப்பால் இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் குறித்த தேவர் தரப்பு விமர்சனங்கள் மங்கிவிட்டன.

2021 தேர்தலில் தமிழ்நாட்டில் திமுக வென்று ஆட்சியமைத்தது. வாரிசு அரசியலில் கருணாநிதியின் மகன் என்ற ஒற்றைத் தகுதியுடன் மு.க.ஸ்டாலின் முதல்வரானார். நாம் தமிழர் கட்சி கணிசமான வாக்குகளைப் பெற்று வளர்ச்சி கண்டது. தேவேந்திரர் சாதி இளைஞர்கள் அதிகளவில் அக்கட்சியின் பக்கம் திரும்பினார்கள். இம்மானுவேல் தேவேந்திரரின் நூற்றாண்டு விழா நெருங்குவதைக் கொண்டு அவருக்கு மணிமண்டபம் மற்றும் அரசு விழா கோரிக்கையைத் தேவேந்திரர்கள் 'இறுதி எச்சரிக்கையாக' வைத்தார்கள். 'வாக்கு அரசியலைக்' கணக்கில் கொண்டு '3 கோடி செலவில் இம்மானுவேல்

தேவேந்திரருக்கு மணிமண்டபம் அமைக்கப்படும்’ என்ற அறிவிப்பை முதலமைச்சர் ஸ்டாலின் 11.09.2023 அன்று வெளியிட்டார். மறவர்களைச் சரிக்கட்டும் பொருட்டுப் ‘பசும்பொன்னில் தேவர் நினைவிடத்துக்கு முன் மேற்கூரை அமைக்கப்படும்’ என்ற அறிவிப்பையும் அன்றே ஸ்டாலின் வெளியிட்டார். தேவேந்திரர் மணிமண்டபத்துக்குப் பரமங்குடி நகராட்சி மாட்டுச் சந்தைத்திடலில் இடம் தேர்வானது. தொடர்ந்து சென்ற நெருக்கடியால் தேவேந்திரரின்நூற்றாண்டை ஒட்டி அரசு விழா அறிவிப்பை 25.06.2024 அன்று முதல்வர் வெளியிட்டார். அதே நாளில் அண்ணல் தங்கோ, ப.சுப்பராயன், முத்துலெட்சுமி ரெட்டி, சீக்ன்பால்கு ஆகியோருக்கும் அரசு விழா அறிவிக்கப்பட்டது.

தேவேந்திரரின் முதல் அரசு விழா 09.10.2024 அன்று நடைபெற்றது. அதற்காக ரூ.25 ஆயிரம் நிதி ஒதுக்கி 30.09.2024 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. எனிய முறையில் தேவேந்திரர் நினைவிடம் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. குருபூசை முடிந்து ஒருமாதம்கூட ஆகாத நிலையில் வெகுமக்கள் அதிகளவில் கூடவில்லை. அரசியல் கட்சியினர், பல்வேறு அமைப்பினர், குறிப்பிட்ட சில கிராமத்தினர் என்று சுமார் 5 இலட்சம் பேர் வந்திருக்கக்கூடும். அரசு விழா தனியார் திருமண மண்டபத்தில் நடந்தது. உள்ளூர் அமைச்சர் இராச கண்ணப்பன், தேவேந்திரர் சாதி அமைச்சர் கயல்விழி, டெல்லிப் பிரதிநிதி விசயன், நாடாஞ்சமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். மாவட்ட ஆட்சியர் தலைமை தாங்கினார். முதலில் தேவேந்திரரின் உருவப்படத்துக்கு அனைவரும் மலர்தூவி மரியாதை செலுத்தினர். நிகழ்ச்சியில் 622 பேருக்கு 51.90 இலட்சம் மதிப்பிலான நலத்திட்ட உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. விழா முடிந்ததும் அரசு சார்பில் தேவேந்திரர் நினைவிடத்தில் ஆட்சியர், அமைச்சர்கள் உள்ளிட்டோர் மரியாதை செலுத்தினார்கள்.

இம்மானுவேல் தேவேந்திரரின் நூற்றாண்டு விழாவின் போது தேவர் தரப்பு அமைப்பாளர்களைப் பரமக்குடிக்கும் தேவேந்திரர் தரப்பு அமைப்பாளர்களைப் பசும்பொன்னுக்கும் அழைத்துச் செல்வதற்கான முயற்சிகள் தமிழ்த் தேசியர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன. அதற்கான முன்களத் தயாரிப்பாகத்தான் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் மேனாள் தலைவரான நவமணியை நேர்காணல்

கண்டு ‘தமிழர் பெருவெளி’ வெளியிட்டது. ஆனால் இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் மணிமண்டபம், அரசு விழா அறிவிப்புக்குப் பின்தைய நவமணி உள்ளிட்ட மறவர் தரப்பினரின் ‘அசைவுகள்’ மேற்படி இனக்க முயற்சிகளைத் தகர்த்துவிட்டன.

நவமணி 75 வயதைத் தொட்டவர். தேவரைப் பற்றிய வரலாறு தெரிந்தவராகக் காட்டிக் கொண்டு ஆதாரமில்லாத நிறையப் ‘பொய்க் கடைகளைப்’ புனைந்துவருகிறார். மறவர்களைத் ‘தேவமார்’ என்கிறார். தேவரின் எதிரி என்று பேசப்படுகிற பத்திரிகையாளரும் ‘முதுகுளத்தூர் கலவரம்’ என்ற நூலாசிரியருமான தினகரனைத் ‘தினகரசாமித் தேவர்’ என்கிறார். ஆனால் அமைதிக் கூட்டத்தின்போது தேவர் சொன்னதாகச் சொல்லி தேவேந்திரர்களை ‘அரிசன்’ என்கிறார். விடுதலை விரும்பிகளால் ‘போராளியாகப்’ போற்றப்படுகின்ற - ஒட்டுமொத்தத் தேவேந்திரர்களால் ‘தெய்வமாக’ வணங்கப்படுகின்ற நூற்றாண்டு நாயகரைச் சிறுமைப்படுத்தும் விதமாக ‘இம்மானுவேலு’ என்று ‘கண்ணியக் குறைவாகப்’ பேசுகிறார். ‘இம்மானுவேலு யாரென்றே வெளியே தெரியாது. அவர் கொலை செய்யப்பட்ட செய்திகூட ஒருவாரம் கழித்தே பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது’ என்று அதற்கு முன்பு வெளிவந்த பத்திரிகைகளைப் பார்க்காமலேயே பேசுகிறார். பல முறை சுட்டிக்காட்டிய பிறகும் ‘சாதி அரசியலுக்காக’ அதே நிலைப்பாட்டில்தான் தொடர்கிறார். ‘முதிர்ச்சியில்லாது’ அவரது பேச்சைக் கேட்ட பிறகுதான் மறவர் சாதி ‘உதிரி வணிக’ அமைப்பாளர்களும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரருக்கு எதிரான முந்தைய விமர்சனங்களைத் தீவிரமாக வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ‘இம்மானுவேல் தேசியத் தலைவரா? இராணுவ வீரரா? வெட்டுப்பட்டுச் செத்தவனுக்கு எதற்கு மணிமண்டபம்? எதற்கு அரசு விழா?’ என்றெல்லாம் ‘நாகரீகமின்றிப்’ பேசுவருகிறார்கள். அச்சாதிப் பெரியவர்கள் யாரும் அதைக் கண்டிக்கவுமில்லை. கட்டுப்படுத்தவுமில்லை.

‘பரமக்குடி சந்தைக் கடைப் பகுதியில் பிற்பட்டோர் பெண்கள் விடுதி இருக்கிறது. விளையாட்டு மைதானம் இருக்கிறது. பல்வேறு சாதிச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மணிமண்டபம் அமைத்தால் சாதிக்கலவரம் வரலாம். அங்குக் கட்டக்கூடாது. அரசு விழா நடத்தக்கூடாது’ என்று

எதிர்ப்புத் தெரிவித்துப் பல ‘மனுக்கள்’ மறவர்களால் அரசுக் தரப்புக்கு அனுப்பப்பட்டன. தடுக்கக்கோரி மதுரை உயர்நீதிமன்றத்தில் ஆப்பநாடு மறவர் சங்கத்தின் மூலம் வழக்கும் தொடுக்கப்பட்டது. அதைப் பொதுச் சமூகம் ஏற்கவில்லை. ‘மத்தவங்க அமைதியாக இருக்கும் போது இவெங்கெஞ்கு மட்டும் ஏன் அரிக்கிது?’ என்றே பொது விமர்சனம் எழுந்தது. இந்த விமர்சனத்திற்கு மறவர் தரப்பினர் பதில் சொல்லவேண்டும். ஆப்பநாடு மறவர் சங்கத்தின் நோக்கம் என்ன என்பது குறித்தும் பொதுவெளியில் அவர்கள் விளக்கமளிக்க வேண்டும்.

எதிர்ப்பு மனுக்களையும் வழக்கையும் பொறுப்புள்ள மறவர் தலைமைகள் யாரும் தடுக்கவில்லை. வழக்கைக் குறும்பப் பெறச் செய்யவில்லை. நீதிமன்றம் தடை செய்துவிடும் என்றே எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். வழக்கு விசாரணைக்கு வந்த 19.11.2024 அன்று தேவேந்திரர் அமைப்பாளர்களும் வழக்கறிஞர்களும் நீதிமன்றத்தில் குவிந்தார்கள். மனிமண்டபம், அரசு விழா ஆகியவை ‘அரசின் கொள்கை முடிவு’ என்று அரசுத்தரப்பு சொன்னதால் உயர்நீதிமன்றம் வழக்கைக் கள்ளுபடி செய்து பதற்றத்தைத் தணித்தது.

அதுவரை அமைதி காத்த தேவேந்திரர் தரப்பு, நீதிமன்றத்தின் முடிவுக்குப் பிறகே எதிர்வினையாற்றக் கொடுக்கியது. முதுகுளத்தூர் கலவரம், முதுகுளத்தூர் பயங்கரம், சமூக உரிமைப் போராளி இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் ஆகிய நூல்களைப் படிக்கச் சொன்னார்கள். முத்துராமலிங்கத் தேவருக்கு எதிராக அதுவரை பேசாதிருந்த தேவேந்திரர்கள் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரைப் பற்றித் தேவர் தரப்பினர் கேட்ட அதே கேள்விகளை அவர்கள் மீது திருப்பினார்கள். அதற்கான ஆவணச் சான்றுகளைக் காட்டினார்கள். மனிமண்டபம், அரசு விழா எதிர்ப்பு மனுக்கள் மற்றும் வழக்கால் ஏற்பட்ட ‘ஆத்திரத்தில்’ தேவேந்திரர் தரப்பு வெளிப்படுத்திய எதிர்வினைத் தரவுகள் அவர்களைச் சிண்டிய தேவர் தரப்பினரின் புரிதலுக்காக இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

★ தேவர் ஒரு சாதித் தலைவர். ஆப்பநாடு மறவர் மகாசன சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார். 1934 மே 12, 13 தேதிகளில் அச்சங்கத்தின் முதல் மாநாட்டை அபிராமத்தில் கூட்டினார்.

★ தேவர் ஓர் இந்துத்துவவாதி. அபிராமம் இந்து மகாசபையின் தலைவராக இருந்தார்.

★ தேவர் விடுதலைப் போராட்ட வீரர் இல்லை. காங்கிரசுக் கட்சி எடுத்த ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1919), உப்புச் சத்தியாக்கிரக இயக்கம் (1930), வெள்ளையனே வெளி யேறு இயக்கம் (1942) ஆகிய விடுதலைப் போராட்டங்களில் தேவர் பங்கேற்கவில்லை. முதல் இரண்டு போராட்டங்கள் நடைபெற்றபோது தேவர் காங்கிரசில் சேரவில்லை. மூன்றாவது போராட்டம் நடைபெற்றபோது அவர் சிறையிலிருந்தார்.

★ தேவர் ஒரு சாதி வன்முறையாளர். அவர் மீது சாதியின் பேரால் நடத்தப்பட்ட பல கொலை, கொள்ளை, கொலை முயற்சி வழக்குகள் இருந்தன.

★ குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்திற்குள்ளான மறவர் மற்றும் பிரமலைக் கள்ளர்களுக்காக மட்டுமே தேவர் போராட்னார். அச்சட்டத்திற்குள்ளான பிற சாதியினரைப் போராட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை. குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தை எதிர்த்தால்தான் தேவருக்கு வாய்ப்புட்டுச் சட்டம் போடப்பட்டது.

★ 1937 மாகாணத் தேர்தலில் காங்கிரசு பங்கேற்றது. 1933-இல் காங்கிரசில் சேர்ந்த தேவர் 1937 தேர்தலில் இராமநாதபுரம் சமீன்தாரும் நீதிக்கட்சி வேட்பாளருமான சேதுபதியைத் தோற்கடித்துச் சட்டமன்றம் சென்றார். நாடார்கள் சேதுபதிக்கும் மறவர் மற்றும் தேவேந்திரர்கள் தேவருக்கும் வாக்களித்தனர். காங்கிரசு வென்று இராசாசி தலைமையில் ஆட்சியமைத்தது. முதலமைச்சரான இராசாசியே அந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரசின் தலைவருமானார். 1938 - இல் முத்துரங்க முதலியாரும் 1939-இல் ஓ.பி.இராமசாமி ரெட்டியாரும் தமிழ்நாடு காங்கிரசத் தலைவரானார்கள். காங்கிரசில் பெரிய பொறுப்பு எதிலும் தேவர் இல்லை. காங்கிரசத் தலைவர்களோடு இணைந்து செயல்படவுமில்லை. சாதித் தலைவரான தேவர் வன்முறை அரசியலை நோக்கியே பயணப்பட்டார். அக்டோபர் 1938-இல் மதுரை பசுமலை மகாலெட்சுமி பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் போராட்டத்திலும் 1939 - இல் காங்கிரசுக்காரரான என்.எம்.ஆர். சுப்புராமனின் சிங்கம் மார்க் பனியன் கம்பெனித் தொழிலாளர் போராட்டத்திலும் ஏற்பட்ட வன்முறைக்குத் தேவரே காரணம் என இராசாசி

அரசு அவர் மீது சாமீன் வழக்குத் தொடுத்தது. அதன்பிறகும் 03.07.1939 அன்று சுப்புராமனின் சிந்தாமணி திரையரங்கம் தேவரின் ஆகரவாளர்களால் சேதப்படுத்தப்பட்டதாகக் குற்றச்சாட்டுப் பதியப்பட்டது. காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ-வான தேவர் நடத்திய இந்தப் போராட்டங்களில் காங்கிரசார் யாரும் கலந்துகொள்ளவில்லை.

★ தேவர் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காரர் இல்லை. காங்கிரஸ் சோசலிசுக் கட்சியிலும் சேரவில்லை. ஆலைத் தொழிலாளர்களாக இருந்த பெரும்பாலானோர் குற்றப் பழங்குடிச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இரவு நேரத்தில் காவல் நிலையங்களில் படுத்துறங்குவதற்கு மாற்றாகத் தொழிற்சாலைக் குடியேற்றத்தின்படி (Industrial Settlement) பணியமர்த்தப்பட்ட பிரமலைக் கள்ளர்களும் நாங்குனேரி, களக்காடு மறவர்களுமாவர். அவர்களால்தான் தேவர் தொழிற்சங்கத் தலைவரானார். அவர்களுக்காகவே தேவர் போராட்டம் நடத்தினார். ஆனால் தொழிலாளர் போராட்டத்தில் உடன்னின்ற ப.சீவானந்தம், 1934 - இல் பொதுவுடைமைக் கட்சித்தை செய்யப்பட்டதால் காங்கிரஸ் சோசலிசுக் கட்சியில் செயல்பட்டுவந்த பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காரராவார்.

★ 08.07.1939 மற்றும் 10.07.1939 அன்று மதுரையில் கோயில் நுழைவுப் போராட்டத்தை இராசாசியின் நண்பரான வைத்தியநாத ஜியர் நடத்தினார். கோயில் நுழைவு மறுக்கப்பட்டிருந்த நாடார்களும் பறையர்களும் கோயிலுக்குள் சென்று வழிபட்டனர். தேவருக்கு இராசாசி எதிரி. எதிரியின் நண்பர் நடத்திய போராட்டம் என்பது மட்டுமின்றி நாடார் எதிர்ப்பைக் கொண்ட இந்துத்துவவாதி என்பதாலும் அப்போராட்டத்தைத் தேவர் ஆகரிக்கவில்லை. பல்வேறு வன்முறைகளை நடத்திவந்த சாதித்தலைவர் என்பதால் வன்முறை மூலம் தடுக்கக் கோரி எதிர்ப்பு அணியினர் தேவரை அணுகினர். வழக்கு நெருக்கடியால் தேவர் தடுக்கவும் செல்லவில்லை. காங்கிரஸுக் கட்சியால் வைத்தியநாத ஜியரோடு கோயில் நுழைவுப் போராட்டக் குழுவில் உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்ட போதும் தேவர் அவருடன் இணைந்து செயல்படவில்லை.

★ இரண்டாவது முறையும் காங்கிரஸுத் தலைவர் தேர்தலில் நெதாசி போட்டியிட்டதைக் காந்தி விரும்பவில்லை. நெதாசியை எதிர்த்துப் பட்டாபி

சீதாராமனைக் காந்தி நிறுத்தினார். தேர்தலில் வென்றபோதும் காந்தியோடு ஏற்பட்ட முரண்பாட்டால் 29.04.1939 அன்று காங்கிரசிலிருந்து விலகிய நேதாசி 22.06.1939 அன்று பார்வர்ட் பிளாக் என்னும் தனிக்கட்சி தொடங்கிச் செயல்பட்டார். அக்கட்சி காங்கிரசின் உட்பிரிவு இல்லை. தலைவர் தேர்தலில் நேதாசிக்கு வாக்களித்த மிகப் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களே காங்கிரசில்தான் நீடித்தார்கள். சிலர் மட்டுமே நேதாசியுடன் சென்றார்கள். பார்வர்ட் பிளாக் தலைவராக 03.09.1939 அன்று சென்னை வந்த நேதாசியைக் காங்கிரசார் யாரும் வரவேற்கச் செல்லக் கூடாது என அக்கட்சி அறிக்கை வெளியிட்டது. அதனால் அவர்கள் வரவேற்கச் செல்லவில்லை. தமிழறிஞரும் விடுதலைப் போராட்ட வீரருமான தெ.பொ.மீ-தான் நேதாசியை வரவேற்றார். மதுரையில் காங்கிரசு சோசலிசக் கட்சிக்காரர்கள்தான் நேதாசியை வரவேற்றார்கள். 06.09.1939 அன்று மதுரையில் நேதாசி பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். காங்கிரசிலேயே நீடித்த தேவரும் அதில் கலந்து கொண்டதாகப் புகைப்படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அதேபோல் பல்வேறு தலைவர்களுடன் தேவர் இருப்பதாகப் புகைப்படங்கள் வெட்டியும் ஓட்டியும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. சாமீன் வழக்குத் தொடர்பாக இராசாசி அரசு 1939 செப்டம்பர் மத்தியில் தேவரைக் கைது செய்து சிறைப்படுத்தியது. 1945 வரை 6 ஆண்டுகள் தேவர் சிறையிலிருந்தார். அது விடுதலைப் போராட்டச் சிறைவாசம் இல்லை.

★ 1940 சூனில் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் மாநாடு நாக்பூரில் நடைபெற்றது. சிறையிலிருந்த தேவரை அக்கட்சியின் தமிழ்நாடு தலைவராக நேதாசி நியமித்தார் என்று கதை சொல்லப்படுகிறது. கைது செய்யப்பட்டு வீட்டுக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த நேதாசி 15.01.1941 அன்று தப்பி வெளிநாடு கணக்குச் சென்று ஆயுதப்போராட்டம் மூலம் விடுதலை பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுவந்தார். அது அவரது தவறான போக்காகும். ஏனெனில் 1937 மாகாணத் தேர்தலின் போதே இந்தியாவுக்கு முக்காலவாசி விடுதலை கிடைத்துவிட்டது. முழுமையான விடுதலை என்பது 1939-இல் தொடங்கிய இரண்டாம் உலகப்போரால்தான் தள்ளிப்போனது. இது நேதாசிக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஆனாலும் அவர் இராச்பிகாரி போக நடத்திய வலிமையில்லாத இந்திய தேசிய இராணுவத்தில்

1942 - இல் சேர்ந்தார். அந்த ஆண்டு பார்வர்ட் பிளாக் கட்சி தடைசெய்யப்பட்டது. நேதாசி மீண்டும் தன்னைக் காங்கிரஸில் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. நேதாசியின் ஆயுதப் புரட்சியைக் காந்தி ஆதரிக்கவுமில்லை. 25.08.1943 அன்று நேதாசி இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் தலைமைப் பொறுப்பேற்றார். ‘வார் கவுன்சிலில்’ நேதாசியின் பெயரை அடுத்துத் தேவர் பெயர் சேர்க்கப்பட்டு இருந்ததாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. 1939-இலிருந்து சிறையிலிருந்த தேவர், மேற்படி இராணுவத்துக்கு மதுரை, இராமநாதபுரம் பகுதி யிலிருந்து ஆளனுப்பி வைத்தார் என்பது கட்டுக்கதையாகும்.

★ 18.08.1945 அன்று விமான விபுத்தில் நேதாசி பலியானார். 05.09.1945 அன்று தேவர் விடுதலையானார். 31.10.1945 அன்று திருப்பரங்குன்றத்தில் காங்கிரஸ் ஊழியர் மாநாடு நடைபெற்றது. 1940-இலிருந்து தமிழ்நாடு காங்கிரஸின் தலைவராகத் தொடர்ந்த காமராச் நாடார்தான் மாநாட்டை நடத்தினார். மாநாட்டைத் தேவர்தான் கொடியேற்றித் தொடங்கி வைத்தார். பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியில் இருந்திருந்தால் தேவர் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் எப்படிக் கலந்துகொள்ள முடியும்? 1946 தேர்தலிலும் காங்கிரஸ் சார்பில்தான் போட்டியிட்டுத் தேவர் சட்டமன்றம் சென்றார். காங்கிரஸ்க் கட்சியில் காமராச் நாடார் கொடுத்த நெருக்கடியால் அதிலிருந்து விலகிய தேவர் 1948-இல் தமிழ்நாடு பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைத் தொடங்கினார். அதன் பிறகு நாடார் வணிகர்கள் மற்றும் காமராச் நாடார் எதிர்ப்பைத் தேவர் தீவிரப்படுத்தினார். அவர்களைக் கடுஞ்சொற்களால் விமர்சித்து வந்தார். அவரது தாத்தாவும் தந்தையும் ‘நாடார் எதிர்ப்பு அணி’யை உருவாக்கி அவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை நடத்தி வந்தவர்களாவர். அந்த வழியில் தேவரும் பயணப்பட்டார்.

★ 1952 பொதுத் தேர்தலில் இராமநாதபுரம், அருப்புக்கோட்டை நாடாருமன்றத் தொகுதிகளிலும் முதுகுளத்தார் சட்டமன்றத் தொகுதியிலும் பார்வர்ட் பிளாக் சார்பில் தேவர் போட்டியிட்டார். அருப்புக்கோட்டை மற்றும் முதுகுளத்தார் தொகுதிகளில் வென்றார். இராமநாதபுரம் தொகுதியில் படுதோல்வியுற்றுக் கட்டுத்தொகை இழந்தார். ஆனால் தேவருக்குத் தோல்வியே இல்லை என்பது கட்டுக்கதையாகும். நாடாருமன்ற

உறுப்பினர் பதவியை ‘இராசினாமா’ செய்துவிட்டுத் தேவர் சட்டமன்றம் சென்றார்.

★ 28.09.1957 அன்று பாதுகாப்புத் தடைச்சட்டத்தில் தேவர் கைது செய்யப்பட்டார். ‘பார்வர்ட் பிளாக் எம்.பி மற்றும் மறவர் தலைவர்’ என்றுதான் பத்திரிகைகள் அவரை அடையாளப்படுத்தின.

★ 1959-இல் தேவர் விடுதலையாகி வந்தார். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்காகத் தமது சொத்துக் களைப் 16 பினாமிகளின் பெயரில் பதிந்துகொடுத்தார். அவர்களில் 10 பேர் மறவர்கள், 2 பேர் தேவேந்திரர்கள், 2 பேர் பின்னைமார்கள், 2 பேர் அகமுடையார்கள். ஆனால் தமது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் தாழ்த்த எழுத்துக்கொடுத்தார் என்று ‘பொய்க்கதை’ பரப்பப்பட்டது. (1967-இல் தேவர் பெயரில் அறக்கட்டளை தொடங்கிய போது மறவர்கள் 4 பேரரத்தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள்). பெரிய செல்வந்தரான தேவர் கல்வி நிறுவனம் எதையும் நடத்தவில்லை. தனது சொத்தைக் கொண்டு சீர்திருத்தப் பணிகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவில்லை.

★ 29.10.1963 அன்று தேவர் மறைந்தார். அப்போது ‘பார்வர்ட் பிளாக் எம்.பி. மற்றும் மறவர்குலத் தலைவர்’ என்றுதான் பத்திரிகைகள் எழுதின. தேசியத் தலைவர் என்றோ, சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் என்றோ எழுதவில்லை. அவரது பிறந்த நாளான அக்டோபர் 30 அன்று அவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் பிறந்த நாள் அன்றே மறைந்தார் என்று பொய் வரலாறு புனையப்பட்டது.

★ தேவரின் ‘தேசியம் - தெய்வீகம்’ என்பது இந்துத்துவ தேசியமாகும். இந்து மகாசபையின் தலைவராக இருந்து அபிராமம் முசலீம்களோடு மோதலில் ஈடுபட்டது, கோவைவால்கருக்குப் பணமுடிப்பு வழங்கியது, சிதையை விமர்சித்த எம்.ஆர்.இராதாவை வேசிமகன் என்றது, இந்து சமயத்தை விமர்சித்த அண்ணாதுரையை வேசிமகன் என்றது, பாரத மாதா ஸ்டோர் தொடங்கியது உள்ளிட்ட நிகழ்வுகள் இந்துத்துவ அரசியல் சார்ந்தவைதான். முசலீம் தாயிடம் பால் குடித்து வளர்ந்தார் என்பது இந்துத்துவ அரசியலை மறைப்பதற்கான கட்டமைப்பாகும். ஏனெனில்

அப்போது உறவினர்களிடம் அல்லது சாதிக்காரர்களிடம் பாலூட்டும் பெண்களே இல்லையா? அவர்கள் ஏன் பாலூட்டவில்லை என்ற கேள்விகள் இயல்பாக எழுகின்றன.

★ அன்புமணியும் திருமாவளவனும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். அன்புமணி ஒன்றிய அமைச்சராக இருந்தார். திருமாவளவன் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தார். வன்னியர் கட்சியான பாமக-வில் பிற சாதிக்காரர்கள் நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். பறையர் கட்சியான விசிக-விலும் பிற சாதிக்காரர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். கட்சிப் பொறுப்புகளிலும் இருக்கிறார்கள். என்றாலும் பாமக-வும் விசிக-வும் சாதிக்காரர்கள் என்றே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. அன்புமணியும் திருமாவளவனும் சாதித் தலைவர்கள் என்றே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். அதற்கு முன்பும் பல்வேறு சாதித்தலைவர்கள் சட்டமன்றம், நாடாளுமன்றம் சென்றிருக்கிறார்கள். சாதித் தலைவரான முத்துராமலிங்கத் தேவர் தலைமேயேற்று நடத்தியதால் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சிக்குத் ‘தேவர் கட்சி’ என்ற சாதி அடையாளமே இருந்தது. எனவே இந்துத்துவ அமைப்பின் தலைவராகவும் சாதித் தலைவராகவும் செயல்பட்ட முத்துராமலிங்கத் தேவருக்கு எதற்கு அரசு விழா? எதற்கு அரசு செலவில் சிறப்புக்கள்? என்று கேட்டால் தேவேந்திரர் எதிர்ப்பாளர்கள் என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்?

★ இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் மணிமண்டபம் மற்றும் அரசு விழாவுக்கு மறவர் தரப்பினர் காட்டிய எதிர்ப்பைக் கண்டித்துப் பரமக்குடியில் 23.12.2024 அன்று தேவேந்திரர்களும் முற்போக்கு சக்திகளும் திரண்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். நேதாசியையும் தேவரையும் தேவேந்திரர் தரப்பு இழிவுபடுத்தியதாக இட்டுக்கட்டிக் கூறி 27.12.2024 அன்று குறிப்பிட்ட ஒரு சாதியினர் மட்டும் முதுகுளத்துரில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். ‘தேவரை இழிவுபடுத்தியவர்களைக் கைதுசெய்யக் கோரிப்’ பல இடங்களில் அதற்கு முன்பும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. திருநெல்வேலி சூட்டத்தில் நேதாசியேயோ தேவரையேயா யாரும் இழிவுபடுத்திப் பேசவில்லை. தேவர் மீதான கட்டமைப்புகளையும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் அரசு விழா, மணிமண்டபத்தை

எதிர்த்தவர்களையும்தான் விமர்சனம் செய்தார்கள். அந்த உரைகள் இணையத்திலிருக்கின்றன. மேற்படித் தேவர் தரப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மறவர் சாதியினரா, பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியினரா என்று கேட்டால் நவமணி வகையறாக்கள் என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்? பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியினர் என்றாலும் ஒரு சாதியினர் மட்டும் பங்கேற்கும் கட்சிக்குச் சாதிக்கட்சி என்ற அடையாளம்தானே கிடைக்கும்? பசும்பொன்னிலும் சிட்டவண்ணாங்குளத்திலும் உள்ள வயதான மற்றும் அரசியல் விளங்காத தேவேந்திரர்களை அழைத்துப் ‘பள்ளார்களுக்குத்தான் தேவர் கடைசிவரை உதவி செய்தார்’ என்று பேசச் சொல்லி காணொளி வெளியிடுகிற மறவர் தரப்பு, அவர்களையும் முதுகுளத்தார் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு ஏன் அழைத்துச் செல்லவில்லை?

மேற்படி எதிர்வினைகளைத் தோற்றுப் போன இடங்களை அடையாளம் கண்டு நகர்வதற்கான பாதைகளாக மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தேவரோடு இருந்த சோலைக் குடும்பர், மொட்டையக் குடும்பர், வேலுக் குடும்பர், பெருமாள் குடும்பர் உள்ளிட்ட தலைவர்கள் தேவரின் மறைவுக்குப் பிறகும் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியில்தான் தொடர்ந்தார்கள். தேவரின் மறைவுக்குப் பிறகு அவரது நினைவிடத்தில் ஆண்டுதோறும் நினைவேந்தல் நாளில் உள்ளூர் தேவேந்திரர்களும்தான் பொங்கலிட்டு வழிபாடு நடத்தி வந்தார்கள். இப்போதும் தேவர் குருபூசைக்கு அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த தேவேந்திரர்கள் சென்றுவருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு தேவர் குருபூசையில் மள்ளர் சேனை அமைப்பாளர் வழக்கறிஞர் சோலை பழனிவேல்ராசன் தமது ஆதரவாளர்களுடன் பங்கேற்ற காட்சி இணையத்திலிருக்கிறது. குருபூசையன்று தேவர் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து மரியாதை செய்வது, தேவர் பதாகைகள் வைத்து வாழ்த்துச் சொல்லுவது, தேவர் படத்துக்கு மலர்தாவி வீரவணக்கம் செலுத்துவது என மறவர் நண்பர்களுடன் இணைந்து தேவேந்திரர்களும் செயல்பட்டு வருவது பரவலாக நடைபெற்று வருகிறது. மருதுபாண்டியர், வேலுநாச்சியார், பூலித்தேவன், அழகுமுத்துக்கோன், தீரன் சின்னமலை உள்ளிட்டோர் விழாக்களின் போதும் தேவேந்திரர்கள் மரியாதை செய்து வருகிறார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாக இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் குருபூசையன்றும் முக்குலத்தோர் அமைப்பினர் சிலர் மரியாதை செலுத்துவதும் பதாகை வைத்து வாழ்த்துவதும் நடந்துவருகிறது.

அமைச்சர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிப் பொறுப்புகளில் உள்ள முக்குலத்தோர் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதியினரும் முற்போக்கு இயக்கங்களிலுள்ள பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த போராளிகளும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் குருபூசையில் பங்கேற்று வருவது நாடறிந்த செய்திதான்.

இந்தச் சூழலில் மறவர் தரப்பிலுள்ள சிலரது சாதிய வண்மம்தான் தேவையற்ற பதற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளது. அவர்களது இத்தகைய வண்மம் தேவரை அரசியல் அதிகாரத்தால் வீழ்த்திய காமராச நாடார் மற்றும் பேரையூர் வேலுச்சாமி நாடார் மீதுதான் திரும்பியிருக்கவேண்டும். தேவருக்கும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரருக்கும் இடையே பகைமையே இல்லை. தேவர் பசம் பொன் மற்றும் புளிச்சிகளும் சென்றால் அவருக்குத் தேவேந்திரர்களே ‘எல்லா வகையிலும்’ உதவியாக இருந்தனர். அதனால் அவர் தேவேந்திரர்களுக்கு எதிராக எப்போதும் பேசியதில்லை. அத்தகைய வரலாற்றுப் புரிதல் இந்தச் ‘சாதி வெறியர்களிடம்’ இல்லை.

தேவரோடு பகைமை முற்றியிருந்த நிலையில் 1954 - ஆம் ஆண்டு காமராச நாடார் சென்னை மாநில முதலமைச்சரானார். 1952 தேர்தலில் திருவில்லிபுத்தூர் நாடாராஞ்சன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காமராச நாடார் அதை இராசினாமா செய்துவிட்டுக் குடியாத்தம் தொகுதியிலிருந்து திமுக உள்ளிட்ட பல்வேறு கட்சிகளின் ஆதரவுடன் சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ‘கீழ்ச்சாதியார்’ என்று ஆட்சியமைத்தது முதல் கட்சியிலும் ஆட்சியிலும் காமராச நாடாருக்கு எதிர்ப்புகள் வலுத்துவந்தன. சட்டமன்றத்தில் தன் எதிரியான காமராச நாடாரோடு அமர விரும்பாமல் அவ்வப்போது தலை காட்டிவிட்டு எம்.எல்.ஏ பதவியைத் தேவர் இராசினாமா செய்தார். தனது அதிகாரத்தைக் கொண்டு வளர்ந்துவரும் தொழில்களில் தன் சொந்தச் சாதிக்காரர்களை வளர்த்த காமராச நாடார் தமது எதிரியான தேவரை ஒடுக்குவதற்கான காரணத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்.

1955 - இல் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் துணைத் தலைவராகத் தேவர் நியமிக்கப்பட்டார். அக்கட்சி மேற்கு வங்கத்திலும் தென்தமிழகத்தின் சில தொகுதிகளிலும் மட்டுமே இயங்கி வந்ததாகும். பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைக் காங்கிரஸில் இணைக்குமாறு நேரு சொன்னதை அக்கட்சியின்

மேற்குவங்கத் தலைவர்கள் பலர் ஏற்றுக்கொண்டு காங்கிரஸ்டன் பயணித்தார்கள். ஆனால் தேவர் ஏற்க மறுத்தார். அது மட்டுமின்றித் தனது அரசியலுக்காக ‘நேதாசி உயிரோடு இருக்கிறா’ என்று தேவர் பேசிவந்தது பிரதமர் நேருவுக்கு நெருக்கடிகளைக் கொடுத்தது. நேதாசி மரணம் தொடர்பாக நேருவால் அமைக்கப்பட்ட விசாரணை ஆணையம் நேதாசியின் மரணத்தை உறுதி செய்தது. அதன் பிறகும் நேதாசியைச் சந்தித்ததாகத் தேவர் பேசி வந்தார். அதனால் தேவரை அடக்கிவைப்பதற்கு நேரு, காமராசு நாடாருக்கு ஆதரவு கொடுத்தார். தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளர்கள் ‘காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் குழு’ (Congress Reform Committee) அமைத்துச் செயல்பட்டு வந்தார்கள். 1957 தேர்தலில் காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் குழுவும் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியும் கூட்டணி அமைத்துப் போட்டியிட்டன. வழக்கு நடைபெற்று வந்ததால் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் ‘சிங்கம் சின்னம்’ முடக்கப்பட்டது. அதனால் பார்வர்ட் பிளாக் வேட்பாளர்கள் சுயேட்சை சின்னத்தில்தான் போட்டியிட்டார்கள்.

விளையாட்டு வீரர், சமூக சேவகர், விடுதலைப் போராட்ட வீரர், மேனாள் இராணுவ வீரர், ஒடுக்கப்பட்டோர் கழகத் தலைவர் ஆகிய அடையாளங்களுடன் வறியவர்க்கு உதவுதல், சாதி ஒழிப்பு, விதவை மணம், பண்பாட்டுப் புரட்சி எனச் சீர்திருத்தப் பணிகளையும் கிராமப் பகுதிகளில் கல்விக் கூடங்கள் மற்றும் சாலை வசதிகள் அமைத்துக் கொடுத்தல் உள்ளிட்ட வளர்ச்சிப் பணிகளையும் மேற்கொண்டு அனைத்துச் சாதி மக்களிடமும் செல்வாக்குப் பெற்ற இளம்தலைவராக இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் வளர்ந்து வந்தார். மக்களை ஒருங்கிணைத்து இராமநாதபுரத்தில் ஒடுக்கப்படோர் எழுச்சி மாநாடு (1953), அருப்புக்கோட்டையில் இரட்டைக்குவளை ஒழிப்பு மாநாடு (1954), முதுகுளத்தூரில் ஒடுக்கப்பட்டோர் கழக அரசியல் மாநாடு (1956) எனப் பல்வேறு மாநாடுகளையும் நடத்திவந்தார். காங்கிரஸ்த் தலைவரான கக்கன் 1954 - இல் அவரைக் காமராசு நாடாரிடம் அழைத்துச் சென்று காங்கிரஸில் இணைய வைத்தார். முதுகுளத்தூர் தனித் தொகுதியில் போட்டியிட வைக்கும் நோக்கத்தில் ‘இந்து’வாகவும் மாற்றவைத்தார். அதனால் இம்மானுவேல் என்று பரவலாக அறியப்பட்ட பெயரை அவர் ‘எசு.வி.இம்மானுவேல் சேகரன்’ என மாற்றிக் கொண்டு

காங்கிரசின் முக்கியப் பேச்சாளராகவும் வளர்ந்தார். எசு.வி. என்னும் முதலெழுத்துக்கள் ‘செல்லார் வேதநாயகம்’ என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

1957 தேர்தலில் தேவரை வீழ்த்துவதற்காகவே ஆட்சியாளர்கள் அருப்புக்கோட்டை நாடாளுமன்றத் தொகுதியைத் திருவில்லிபுத்தூர் தொகுதியோடு இணைத்து இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதியாக்கினார்கள். திருவில்லிபுத்தூர் நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலும் முதுகுளத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியிலும் தேவர் பார்வர்ட் பிளாக் சார்பாகப் போட்டியிட்டார். தேவரை எதிர்த்துத் திருவில்லிபுத்தூர் தொகுதியில் நடராசன் நாடாரைக் காமராச நாடார் நிறுத்தினார். தான் 1954 -இல் இராசினாமா செய்த திருவில்லிபுத்தூர் நாடாளுமன்றத் தொகுதியின் இடைத் தேர்தலில் நடராசன் நாடாரைத்தான் காமராச நாடார் காங்கிரச சார்பில் நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பார்வர்ட் பிளாக் மற்றும் காங்கிரச சீர்திருத்தக் குழு வேட்பாளர்களை ஆதரித்துத் தேவர் பரப்புரை செய்தார். பரப்புரையின் போது காமராச நாடார், பேரையூர் வேலுச்சாமி நாடார் மற்றும் நாடார் வணிகர்களைக் கடுமையாகத் தேவர் விமர்சித்தார். நாடார்கள் கள்ளநோட்டு அடிப்பவர்கள், கலப்படைப் பொருள் விற்பவர்கள், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் என்று தேவர் சாடினார். 17.04.1957 அன்று சாயல்குடியில் பேசிய தேவர், ‘நாடார்களை 4 மாதத்திற்குள் இந்தப் பகுதியிலிருந்து விரட்டியடிக்காவிட்டால் தான் தற்கொலை செய்து கொள்ளப்போவதாக’ மறவர்களை மிரட்டினார். அதனால் நாடார்கள் மீது மறவர்கள் மூர்க்கத்தனமான கலவரங்களில் ஈடுபட்டனர். அவற்றில் பாதிக்கப்பட்ட முதுகுளத்தூர், கழுதி, கடலாடிப் பகுதி நாடார் வணிகர்கள் தேவர் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமாறு முதலமைச்சர் காமராச நாடாருக்குப் புகார் அனுப்பினர்.

விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு எதிராக நின்ற படையீடு நீதிக்கட்சிக்காரர்கள், பெரிய நிலவுடைமையாளர்கள், ஆலை முதலாளிகள், பேருந்து முதலாளிகள், சமீன்தார்கள், பெருவணிகர்கள், திரையரங்க உரிமையாளர்கள் ஆகியோரைத்தான் தேர்தலில் செலவு செய்வார்கள் என்று காங்கிரசின் சார்பில் காமராச நாடார்

வேட்பாளர்களாக நிறுத்தினார். 1937 தேர்தலோடு நீதிக்கட்சி வீழ்ந்தது. காங்கிரஸில் காமராசு நாடாரின் கை ஓங்கிய பிறகு நீதிக்கட்சியிலிருந்த நாடார்கள் காங்கிரஸில் சேர்ந்து தேர்தலில் போட்டியிட்டனர். சிறுபான்மையாய் உள்ள இடங்களிலும் நாடார்களைக் காங்கிரஸ் சார்பில் காமராசு நாடார் வேட்பாளராக நிறுத்தினார்.

இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் பரமக்குடி பொதுத் தொகுதியில் போட்டியிட வாய்ப்புக் கேட்டார். பரமக்குடி, முதுகு எத்தார் இரண்டிலும் காமராசு நாடார் வாய்ப்பளிக்காததால் காங்கிரஸிலிருந்து விலகும் முடிவுக்கு அவர் வந்தபோதும் மக்கள் பணிக்கு அரசின் உதவி தேவை என்பதால் உடனே விலகவும் முடியாத நிலையில் இருந்தார். அந்தச் சூழலில் ஆகரவு கேட்ட பரமக்குடி காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் குழு வேட்பாளரும் தனது நண்பருமான இராமச்சந்திரன் சேர்வைக்குப் பரப்புரை செய்து அவரது வெற்றிக்கு உதவினார். அமைச்சர்கள் காங்கிரஸ் ப் பரப்புரைக்கு அழைத்ததால் தவிர்க்க முடியாமல் உடன்சென்று வந்தார். காங்கிரஸ்க்காகத் தீவிரப் பரப்புரையில் ஈடுபடவில்லை. பார்வர்ட் பிளாக் கட்சிக்கு ஏதிராகவும் களமாடவில்லை. தேர்தலில் காங்கிரஸ், பார்வர்ட் பிளாக் என இரு தரப்பிலும் களன வாக்கு கள் போடப்பட்டன. விரும்பிய கட்சிகளுக்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள். ஆங்காங்கே வாக்களிக்க விடாமல் மக்கள் இருதரப்பாலும் திருப்பியனுப்பப்பட்டார்கள்.

போட்டியிட்ட இரண்டு தொகுதிகளிலும் தேவர் வெற்றி பெற்றார். காங்கிரஸ் பெரும்பான்மை பெற்றதால் காமராசு நாடாரே முதல்வராகத் தொடர்ந்தார். ஆனால் காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் குழு ஏதிர்க்கட்சித் தகுதி பெற்றது. இது தேவர் மீதான காமராசு நாடாரின் ஆக்திரத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தியது. முதுகுளத்தார் தொகுதி உறுப்பினர் பதவியை இராசினாமா செய்து விட்டுத் தேவர் நாடாருமென்ற சென்றார். முதுகுளத்தார் இடைத் தேர்தலில் பார்வர்ட் பிளாக் சார்பாக மறவரான சசிவர்ணத் தேவர், காங்கிரஸ் சார்பில் அகமுடையாரான பாசுக்கரன் சேர்வை, சுயேட்சையாகச் சந்திரபால் நாடார் ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். அமைச்சர்கள் சிலர் காங்கிரஸ் ப் பரப்புரைக்காக இப்போதும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரை அழைத்துச் சென்றனர். அவர் தீவிரப் பரப்புரையில் ஈடுபடவில்லை. 01.07.1957 அன்று நடந்த இடைத்

தேர்தலிலும் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியே வெற்றி பெற்றது. தேர்தலுக்கு முன்பும் பின்பும் மீண்டும் மோதல்களும் வன்முறைகளும் நடந்தன. நாடார் வணிகர்களே இப்போதும் பாதிக்கப்பட்டனர். ஏனெனில் பார்வர்ட் பிளாக் என்றால் ‘தேவர் கட்சி’ என்பது போலக் காங்கிரஸ் என்றால் ‘நாடார் கட்சி’ என்ற நிலைதான் அப்போது இருந்தது. அதனால் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சி மறவர்களுக்குக் காவல்துறை மூலம் பொய் வழக்குகள், கைது, சிறை என நெருக்கடிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

காவல்துறையின் அனைத்துப் பொறுப்புகளிலும் நாடார்களையும் தமக்கு வேண்டியவர்களையுமே காமராச் நாடார் நியமித்திருந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு இருந்தது. நாடார்கள் ஆயுதங்கள் தயாரிக்கிறார்கள் என்றும் பேரையில் மூக்கன் நாடார் என்பவர் வெடிகுண்டு தயாரித்த போது அது வெடித்து இறந்து போனார் என்றும் தேவர் பேசினார். முதுகுளத்தாரின் கீழ்க்குப் பகுதியில் பேரையுர் வேலுச்சாமி நாடார், கீழ்ப்பனையூர் சீனி நாடார் முதுகுளத்தார் அருணகிரி ஆகியோர் கொடிய ஆயுதங்களை ‘அரசியல் விளங்காத’ அப்பாவிகளான காங்கிரஸ்த் தேவேந்திரர்களிடம் கொடுத்து மறவர்களுக்கு எதிராகக் கலவரத்தை நடத்தச் செய்தனர். அதனால் பாதிக்கப்பட்ட கோகொண்டான், சடையனேரி, கருமல், செக்கானை, கீழ்ச்சிறுபோது, புத்தம்பல், பனையூர் உள்ளிட்ட கிராமங்களைச் சேர்ந்த மறவர்கள் ஊர்களை விட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் பாதுகாப்புக்கோரிப் பிரதமர் நேருவுக்கு 31.08.1957 அன்று தந்தியனுப்பினார்கள். மேல் நடவடிக்கைக்காகத் தந்தியன் நகல் தமிழக அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதிகாரத்தில் காமராச் நாடார் இருந்ததால் அதன் மேல் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த தேவேந்திரர்களையும் மறவர்களையும் அழைத்துச் சென்ற சோலைக்குடும்பர் தேவருக்கு வாக்களிக்காத நாடார்கள் மீதும் மற்ற சாதிக்காரர்கள் மீதும் தாக்குதல் நடத்தி அவர்களின் பொருளாதார வளத்தை அழித்து வந்தார். மறுபுறத்தில் கலவரப் பகுதிகளுக்கு நேரில் சென்ற இம்மானு வேல் தேவேந்திரர் மக்களை அழைதிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தார்.

1952 -இல் காமராசு நாடார் முதல்வராக இல்லை. தேவர் இராமநாதபுரம் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் தோல்வியுற்றார். ஆனால் அப்போது இது போன்ற கலவரம் எதுவும் நடைபெறவில்லை. அதனால் இந்தக் கலவரம் தேர்தல் தொடர்பாக மட்டும் நடத்தப்படவில்லை. ஒரு பெரும் திட்டத்தோடு நடத்தப்பட்டது என்பது வெகுமக்களுக்கு தெரியாது.

மோதல்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் பொருட்டு மாவட்ட ஆட்சியரின் ஏற்பாட்டில் முதுகுளத்தாரில் 10.09.1957 அன்று அமைதிக்கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. போட்டியிட்ட வேட்பாளர்களின் சாதியடிப்படையில் மறவர், அகமுடையார், நாடார் என்று பிரிக்காமல் ‘அரசின் திட்டப்படி’ காங்கிரஸ், பார்வர்ட் பிளாக், தேவேந்திரர் தரப்பு என்றவாறு பிரித்துவைத்துக் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன. இதில்தான் காமராசு நாடார் தரப்பின் திட்டம் முதலில் வெளிப்பட்டது. ஏனெனில் தேர்தலில் தேவேந்திரர்கள் போட்டியிடவில்லை. அவர்கள் காங்கிரஸ்க்கோ பார்வர்ட் பிளாக் கட்சிக்கோதான் வாக்களித்தார்கள். பல இடங்களில் பார்வர்ட் பிளாக், காங்கிரஸ் என்று கட்சி சார்பில் தேவேந்திரர்கள் தமக்குள்ளேயே மோதியிருக்கிறார்கள். மறவர்களுக்குள்ளும் இப்படி நடந்திருக்கிறது. ஆனால் தேவேந்திரர் தரப்பு என்று தனியாகப் பிரித்துப் பார்வர்ட் பிளாக், காங்கிரஸ்க் கட்சிகளின் தேர்தல் மோதலை மறவர்களுக்கும் தேவேந்திரர்களுக்குமான சாதி மோதலாக அரசுத் தரப்பு முன்னிறுத்தியது.

புகார் மனுக்களின் அடிப்படையில் தேவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்தப் பகுதி நாடார்களின் பாது காப்பு கேள்வி க்குறியாகிவிடும் என்பது ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியும். அதே நேரம் இமானுவேல் தேவேந்திரரின் வளர்ச்சியும் காமராசு நாடார் தரப்பை உறுத்தியது. புதுக்கோட்டை வல்லத்தரசு, ம. பொ.சி, நேசமணி, காரைக்குடி சா. கணேசன், இராமசாமி படையாட்சி, பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம், தஞ்சாவூர் அ. இராமமூர்த்தி, சாததூர் எச். இராமசாமி நாயுடு உள்ளிட்ட காங்கிரஸின் முன்னணித் தலைவர்கள் பலரை வீழ்த்திய வரலாறு காமராசு நாடாருக்கு உண்டு.

‘இம்மானுவேல் தேவேந்திரரை வளரவிட்டால் அவர் காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் குழுவுக்குச் சென்று விடுவார்.

அங்கு அவர் சென்றுவிட்டால் அவரது ஆகரவாளர்களும் சென்று விடுவார்கள். தேவேந்திரர்கள் அரசியலாவதைத் தடுக்க வேண்டும். அவர்களது வாக்குவங்கியைக் காங்கிரஸில் தக்கவைக்க வேண்டுமென்றால் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரைக் கொலை செய்து, பழியைத் தேவர் மீது போட்டு ஒடுக்கலாம். அதன்மூலம் நேருவின் ஆகரவைப் பெற்று முதல்வர் பதவியில் தொடரலாம். கொலை மூலம் கலவரத்தை உருவாக்கி, நாடார்களின் எதிரியான மறவர்களோடு தேவேந்திரர்களை மோதவிட்டு நாடார்களை விடுவிக்கலாம்’ என்பதே காமராச் நாடார் தரப்பின் ‘மிகக் கூர்மையான’ திட்டமாகும். அமைதிக் கூட்டத்தில் தேவருக்கும் அவரது எதிரியான பேரையூர் வேலுச்சாமி நாடாருக்குமிடையேதான் வாக்குவாதம் நடந்தது. ஆனால் தேவருக்கும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரருக்குமிடையே வாக்குவாதம் நடந்ததாகக் காங்கிரஸ் தரப்பால் பரப்பப்பட்டது. தேவர் வரும்போது இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் எழுந்திருக்கவில்லை. காலமேல் காலபோட்டு அமர்ந்திருந்தார். சுருட்டுப் புகைத்துத் தேவர் மேல் ஊதிவிட்டார். கைநீட்டிக் கைநீட்டிப் பேசினார் என்றெல்லாம் கதைகள் பரப்பப்பட்டன.

அமைதி ஒப்பந்தத்தில் பார்வர்டு பிளாக்கின் சார்பில் தேவர், பெருமாள் குடும்பர், சசிவர்ணத் தேவர் ஆகியோரிடம் கையெழுத்துப் பெறப்பட்டது. காங்கிரஸின் சார்பில் வேலுச்சாமி நாடார், சௌந்திரபாண்டியன் நாடார், சுப்பையா பிள்ளை ஆகியோரிடம் கையெழுத்துப் பெறப்பட்டது. ஆனால் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரிடம் காங்கிரஸ் தரப்பில் வாங்காமல் தேவேந்திரர் தரப்பின் சார்பில் கையெழுத்துப் பெறப்பட்டது. கூட்ட அறைக்கு வெளியில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. மறவர்களும் தேவேந்திரர் களும் இயல்பாகப் பேசி கலைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ‘என்னை எதிர்த்துப் பேசும் அளவுக்கு ஒரு பள்ளப் பயலை வளர்த்து விட்டுருக்கிறீர்களே’ என்று தேவர் அரங்குக்கு வெளியில் மறவர்களிடம் பேசினார் என்றும் காங்கிரஸ் தரப்பால் பரப்பப்பட்டது. கூட்டம் முடிந்ததும் வேலுச்சாமி நாடாரும் பெருமாள் பீட்டரும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரைப் பேரையூர் அழைத்துச் சென்றனர். பாதுகாப்புக்காக வேலுச்சாமி நாடார் தமது துப்பாக்கியைத் தேவேந்திரரிடம் கொடுத்தார் என்றும் அவர் அதை வாங்கவில்லை என்றும் நாடார் தரப்பால்

பரப்பப்பட்டது. அடுத்தநாள் காலையில் இருவரும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரைப் பரமக்குடிக்கு அனுப்பி வைத்தனர். மாலையில் எமனேஸ்வரம் பாரதி விழாவில் பேசிவிட்டு இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் வீடு திரும்பினார். ‘திட்டமிட்டபடி’ அன்று (11.09.1957) இரவு 9.30 மணியளவில் பரமக்குடியில் வீட்டினருகே இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் வெட்டிப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். கொலையாளிகள் அனைவரும் மறவர்கள். கூலிப்படையினர். இக்கொலை, அமைதிக் கூட்டம் முடிந்த பிறகு திட்டமிட்டு அடுத்த நாள் நடத்தப்பட்டதில்லை. கொலைத் திட்டம் தேர்தல் காலத்தில் போடப்பட்டதாகும். திட்டமிட்டவர்கள் பரப்பி விடுவதற்குரிய காரணத்துக்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

அதன்படி, ‘அமைதிக் கூட்டத்தில் எதிர்த்துப் பேசியதால் தேவர்தான் ஆளனுப்பிக் கொலை செய்தார்’ என்று காங்கிரசத் தரப்பினரால் பரப்பப்பட்டது. அதை வெகுமக்களான மறவர்களோ, மாவட்டத்தின் பெரும்பான்மை மக்களான தேவேந்திரர்களோ நம்பவில்லை. நம்பவைக்கும் பொருட்டே 14.09.1957 அன்று கீழ்த்தாவலில் மறவர்கள் 5 பேரைக் கண்ணெக் கட்டி ஒடவிட்டுக் காவல்துறை சுட்டுக் கொன்றது. அதில் கொல்லப்பட்டவர்கள் கொலையாளிகள் இல்லை. கலவரத்தைத் திட்டமிடுவதற்காகவே முதலமைச்சர் காமராச நாடார் 14, 15, 16.09.1957 ஆகிய மூன்று நாட்கள் மதுரையில் தங்கியிருந்தார். கலவரத்தை நடத்திய ஆட்சியாளர் தரப்பினர் - காங்கிரசத் தரப்பினர் - நாடார் தரப்பினர் பலர் அவரைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுக் காவல்துறை வாகனங்களில் நாடார் தரப்பினரால் பணம், சாராயம், ஆயுதங்கள் கொண்டு போய்க் கொடுக்கப்பட்டு மறவர்களுக்கு எதிராக ‘வெறியூட்டப்பட்ட’ காங்கிரசத் தேவேந்திரர்களைக் கொண்டு கலவரங்கள் நடத்தப்பட்டன. அருங்குளம், வெங்கட்டங்குறிச்சி, ஊராக்குடி, வீரம்பல், இளஞ்செம்பூர், சேர்ந்தகோட்டை, இருளாண்டிப்பட்டி, கீரந்தை, புதுதேந்தல், கட்டனார் பச்சேரி, தத்தங்குடி, பெரும்பச்சேரி, மழவராயனேந்தல், காக்கூர், அரசன்குளம், ஆவியூர், கொத்தங்குளம், கொரண்டி, மாங்குளம், சிம்மனாத்தார், ஆப்பனூர் உள்ளிட்ட பல ஊர்களில் கலவரங்கள் நடத்தப்பட்டன. கீழ்த்தாவல், கீரந்தை,

பெரும்பச்சேரி, உஞ்சிமடை, மழுவராயனேந்தல், காக்கூர், வீரம்பல், கமுதி ஆகிய இடங்களில் மறவர்கள் மீது காவல்துறை துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியது.

28.10.1957 அன்று பாதுகாப்புத் தடைச்சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்ட தேவர், பின்னர் காமராசு நாடார் தரப்புத் ‘திட்டப்படி’ இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் கொலை வழக்கில் முதல் எதிரியாகச் சேர்க்கப்பட்டார். அவருடன் மறவர்கள் 11 பேர் வழக்கில் இணைக்கப்பட்டனர். தேவரின் கைதுக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகள் காவல்துறையினரால் ஒடுக்கப்பட்டன. துப்பாக்கிச்சூடு அச்சத்தால் மறவர்கள் அடங்கினர்.

காமராசு நாடாரின் அதிகாரம் பெற்ற முகவராகச் செயல்பட்ட வேலுச்சாமி நாடார், இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் கொலை மற்றும் கலவரங்களைத் ‘திட்டமிட்டபடியே’ நடத்திவிட்டு, உண்மை தெரிந்தால் தேவேந்திரர்களால் தனது உயிருக்கும் உடைமைக்கும் ஆபத்து எனக் கருதிப் பேரையுரை விட்டுத் தமது உறவினர்களோடு வெளியேறினார். அரசியலாகாததால் உண்மையைத் தேவேந்திரர்கள் தெரிந்துகொள்ளவுமில்லை. உயிர் அச்சத்தால் வேலுச்சாமி நாடார் மீண்டும் பேரையுரை திரும்பவுமில்லை. மதுரையில் குடியேறியவர் அதே பகுதியில் இருந்த சசிவர்ணத்தேவர் வகையறாக்களுக்குப் பயந்து பிறகு அங்கிருந்து மணப்பாறைக்கு ஒடிவிட்டார். அவரைத்தான் முதுகுளத்தார் கலவரத்தின் ‘சூத்திரதாரி’, ‘சுகுனி’ என்று களச் செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால், கொலை வழக்கில் பெருமாள்பீட்டரைச் சாட்சியாக விசாரித்த நீதிமன்றம் வேலுச்சாமி நாடாரை விசாரிக்கவில்லை. அவருக்கும் கொலைக்கும் தொடர்பில்லாதது போல் அவருடைய பெயர் எங்கும் பதிவாகாமலும் தடையமோ, பாதிப்போ இல்லாமலும் ‘மிகக் கவனமாகத்’ தனது அதிகாரத்தைக் கொண்டு காமராசு நாடார் காப்பாற்றிவிட்டார். காமராசு நாடாரின் பின்னணியில் வேலுச்சாமி நாடார்தான் ‘கூலி கொடுத்துக்’ கொலை செய்தார் என்பது நாடார்களுக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ்த் தலைவர்களுக்குத் தெரியும். கொலையாளிகளின் குடும்பத்தாருக்கும் தெரியும். இது ‘திட்டமிடப்பட்ட படுகொலை’ என்ற நீதிமன்றம், ‘திட்டமிட்டவர்கள்’ ஆட்சியாளர்களே என்பதால் அது பற்றி ஆழமாக விசாரிக்கவில்லை. ஆனால் ‘கொலைக்குத் தொடர்பில்லை’

என்று தேவரை விடுவித்தது. அமைதிக் கூட்டத்தில் தேவருக்கும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரருக்கும் மோதல் என்று கொலைக்கான காரணத்தை அரசுத்தரப்புச் சாட்சிகள் நீதிமன்றத்தில் ‘வலிந்து’ சொன்னார்கள். அப்படியான தகவலைக் கூட்டத்தில் பங்கேற்ற பிரதிநிதிகள் யாரும் எங்கும் சொல்லவே இல்லை. அதனால் நீதிமன்றம் அரசுத் தரப்பு வாதத்தை ஏற்கவில்லை. அரசியல் விளங்காமல் காங்கிரசு சார்புத் தேவேந்திரர்கள் அதை நம்பினார்கள். அதைத்தான் நவமணியும் பேசிவருகிறார். அவரது பேச்சில் ‘அரசியல்’ இருக்கிறது!

தேவேந்திரர்களிடையே அரிதாகத் தோன்றிய தலைமையை அழித்து, அரசியல் எதிரியும் சாதி எதிரியுமான தேவரை முதலமைச்சர் காமராச் நாடார் தமது அரசு அதிகாரம் கொண்டு ஒடுக்கினார். பத்திரிகைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. அரசுத் தரப்பினர் சொல்லுவதை எழுதச் சொல்லி நெருக்கடிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதை ஏற்க மறுத்த தினமணி இதழின் அச்சகம் மதுரையில் காங்கிரசுக்காரர்களால் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டது. அதனால் தினமணியின் மதுரைப் பதிப்பு சில காலம் வெளியூரில் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. கொலை வழக்கில் சேர்த்துவிடுவார்கள் என்ற ‘அச்சத்தால்’ பார்வர்ப்பிளாக் தலைவர்கள் பலரும் ‘அடங்கினர்’. அறிவு முதிர்ச்சி யோ அரசியல் முதிர்ச்சி யோ இல்லாத தேவேந்திரர்களில் ஒரு பகுதியினர் அரசுத் தரப்புச் செய்தியை நம்பி மறவர்களோடு மோதினர்.

‘கலவரத்தில் கொல்லப்பட்டவர்கள் 38 பேர். அவர்களில் மறவர்கள் 8 பேர். தேவேந்திரர்கள் 17 பேர். துப்பாக்கிச் சூட்டில் பலியான மறவர்கள் 13 பேர். கலவரத்தில் ஏரிக்கப்பட்ட வீடுகள் 2842. அவற்றுள் தேவேந்திரர்களின் வீடுகள் 2735. மறவர்களின் வீடுகள் 107’ என்று அரசுத் தரப்பினர் ‘பொய்க்கணக்கு’ வெளியிட்டனர். ஆனால் கலவரத்தில் உயிரிழப்பு, பொருள் இழப்பு என மறவர் தரப்பே பேரழிவைச் சந்தித்தது. பல கொலைகளையும் பொருட் சேதங்களையும் அரசுத் தரப்பு மறைத்தது. கலவரத்தில் காவல்துறையின் அத்து மீறல் கள் கணக்கிலடங்காதவையாகும். உயிருக்கும் பொய்வழக்குகளுக்கும் பயந்து பல ஊர்களிலிருந்து வெளியேறிய மறவர்கள் மதுரை, திருச்சி, காரைக்குடி, புதுக்கோட்டை உள்ளிட்ட நகரங்களில் குடியேறினர். நாடார்களின்

குடியிருப்புகளுக்குப் பல மாதங்கள் பாதுகாப்புப் போடப்பட்டது. அதனால் இந்தக் கலவரத்தில் நாடார்களுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. அரசுத் தரப்புநினைத்து இடங்களில் மட்டுமே கலவரங்கள் பெறிதாக நடத்தப்பட்டன. மற்ற இடங்களில் ‘அறியாமையால்’ ஏற்பட்ட சிறு சிறு மோதல்கள்தான் நடந்தன. சிறுபான்மையினராக இருந்த இடங்களில் மறவர்களும் தேவேந்திரர்களும் ஒருவருக்கொருவர் பாதுகாப்பளித்துக் கொண்டனர். கலவரத்தில் கைது செய்யப்பட்ட மறவர்கள் 5 ஆயிரம் பேருக்குத் தலைக்கு இருவர் என்று தேவேந்திரர்கள் 10 ஆயிரம் பேர் பிணையாளராகச் சென்றார்கள் என்பது மறவர் தரப்பாலேயே ‘பிரமித்துப்’ பேசப்படுகிற செய்தியாகும்.

கட்சி அரசியல் போர்வைக்குள் இருந்துகொண்டு காமராச் நாடாரால் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட இச் ‘சாதி அரசியல்’ கலவரம்தான் ‘முதுகுளத்தார் கலவரம்’ என்று வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளது. இந்தக் கலவரம் குறித்த அரசுத்தரப்பினரின் பொய்ப் பரப்புரைதான் மறவர்களையும் தேவேந்திரர்களையும் ‘நிரந்தர எதிரிகளாகக்’ கட்டமைத்தது. அதுதான் மறவர்களின் வன்முறையிலிருந்து நாடார்களுக்கு விடுதலையளித்தது.

கலவரம் ஓய்ந்த பின்னர் அரசுத்தரப்பை விடத் தன் னார்வலர்களே அதிகம் களப்பணியாற்றிப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவினார்கள். கலவரச் சூழலால் வரமுடியாமலிருந்த மறவர் உள்ளிட்ட பல்வேறு சாதியினர் கலவரம் ஓய்ந்த பிறகு இம்மானுவேல் தேவேந்திரரின் நினைவிடத்தில் அஞ்சலி செலுத்தினர். தேவேந்திரரின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்ளாத வேலுக்சாமி நாடார் அப்போதும் அங்குச் செல்லவே இல்லை. தேவேந்திரரின் துணைவியாரிடமும் வருத்தத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை. அந்தக் குடும்பத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவவில்லை. கொலை வழக்கின் தீர்ப்பு வெளியான பிறகு இம்மானுவேல் தேவேந்திரரின் குழந்தைகளுக்கு மாதாந்திர உதவித்தொகை வழங்கியதன் மூலம் திருமதி அமிர்தம் கிரேசு ‘அரசியல் புரியாமல்’ காமராச் நாடாரின் ஆக்ரவாளராக மாறினார். அவரிடம் தேவர்தான் கொலையாளி என்ற எண்ணே மே ஒருவாக்கப்பட்டிருந்தது. காமராச் நாடார் தரப்புதான் கொலைக்குக் காரணம் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட—

தேவேந்திரரின் தம்பி துரைராசு, பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் ஆதரவாளராகக் களப்பணியாற்றி வந்தார்.

கலவரத்திற்குப் பிறகும் காங்கிரஸில் தேவேந்திரர்கள் யாழையும் பெரிய அளவில் காமராசு நாடார் வளர்க்கவில்லை. அமைச்சரவையிலும் சேர்க்கவில்லை. மறவர்களுக்கு எதிரான கலவரத்திற்குத் தேவேந்திரர்களைப் பயன்படுத்திய நாடார்கள், கலவரத்திற்குப் பிறகு தேவேந்திரர்களிடமிருந்து விலகிச் சென்று மறவர்களோடு நெருக்கம்காட்டி வந்தனர் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

சிறையிலேயே தேவரைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் உணவில் நஞ்சு கலந்து கொடுக்கப்பட்டதாக ஒரு தகவல் உண்டு. அதனால் உடல்நலம் குன்றிய நிலையில் வெளிவந்த தேவரின் இறுதிக்காலம் மருத்துவம் பார்ப்பதிலேயே கழிந்தது. விடுதலையான தேவர், இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் கொலையில் தனக்குத் தொடர்பில்லை என்று தாய்ப்பாவில் ‘சத்தியம்’ செய்தாராம். அந்தத் தகவலை அவர் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரின் துணைவியாரிடம் சொல்லியிருந்தால் இந்தப் பகைமை வளர்ந்திருக்காது.

உடல்நலமின்றி இருந்த தேவர் 1962 தேர்தலில் அருப்புக்கோட்டை நாடாருமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வென்றார். இம்மானுவேல் தேவேந்திரர் கொலை வழக்கில் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதிகள் ‘ப்ரோலில்’ வெளிவந்து தேவருக்கு எதிராகக் காங்கிரஸுக்குப் பரப்புரை செய்தனர். ‘கொலையாளிகள் தேவரின் ஆதரவாளர்களுமில்லை; கொலையில் தேவருக்குத் தொடர்புமில்லை’ என்பதற்கு இந்த ‘அரசியலும்’ ஒரு சான்றாகும். இந்த அரசியலுக்குப் பின்னால் வேலுக்காமி நாடார் இருந்தார் என்பது அரசியல் தளத்திலிருந்த பலரும் அறிந்த செய்தியாகும்.

1957 தேர்தலில் 15 பேரைச் சட்டமன்றத்துக்கு அனுப்பிய திமுக 1962-இல் 50 பேரை அனுப்பியது. இவை காமராசு நாடார் எதிர்ப்பு வாக்குகள்தான். தேய்ந்து வந்த போதும் காங்கிரஸ் அதிக இடங்களில் வென்றதால் காமராசு நாடாரே 1962 - இலும் ஆட்சியமைத்தார். நோய்வாய்ப்பட்ட தேவரால் அரசியலில் இனி எதிராட முடியாது என்று அறிந்த பிறகு 02.10.1963 அன்று முதல்வர் பதவியிலிருந்து விலகிய காமராசு நாடார், அகில இந்தியக் காங்கிரஸின் தலைவரானார்.

29.10.1963 - இல் தேவர் மறைந்தார். காங்கிரஸ்க்காரர்கள் யாரும் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தச் செல்லவில்லை. தேவேந்திரர்கள் பெருமளவில் சென்று அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். அவர்களில் பலர் தேவருக்காக மொட்டையடித்தார்கள். வாக்கு அரசியலுக்காகப் பசும்பொன் சென்று அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு நினைவேந்தல் உரையாற்றிய அண்ணாதுரை, ‘தேவரின் மரணத்துக்கு அவரைப் பொய் வழக்கில் சிறைப்படுத்தி நோயுடன் போராடவிட்ட காமராசதான் காரணம்’ என்றார். அடுத்து நடந்த அருப்புக்கோட்டை நாடாராஞ்சன்ற இடைத்தேர்தல் பரப்புரைக்குச் சென்ற கருணாநிதியும் இதைத்தான் பேசினார். காமராச நாடாரால் பாதிக்கப்பட்ட மறவர்கள் ‘திரண்ட அரசியல் சக்தியாக’ மாறித் திமுகாவில் இனைந்தனர். அவர்களுக்குக் கட்சிப் பொறுப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

காமராச நாடாராயும் காங்கிரஸையும் வீழ்த்தும் நோக்குடன் 1967 தேர்தலில் எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றுதிரண்டன. அண்ணாதுரை (திமுக), மூக்கையாத்தேவர் (பா.பி), ம.பொ.சி (தமிழரசுக் கழகம்), இராசாசி (சுதந்திரா கட்சி), காயிதே மில்லத் (மு.லீக்), பி.இராமமூர்த்தி (பொதுவுடைமைக் கட்சி), சி.பா.ஆதித்தன் (நாம் தமிழர்) ஆகியோர் கூட்டணி அமைத்தனர். அரசியல் விளங்காத தேவேந்திரர்களில் ஒரு பகுதியினர் காங்கிரஸை ஆகரித்தனர். அரசியல் புரிந்த சாதியினர் எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணியில் இருந்ததால் காங்கிரஸ் வீழ்ந்தது. விருதுநகரில் காமராச நாடாரும் வீழ்த்தப்பட்டார். அதற்கு இந்தித் திணிப்பு காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது. திமுக ஆட்சிஏற்பட்டது.

தலைவர் பதவியைக் கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்த முயன்ற காமராச நாடாரால் 1969-இல் காங்கிரஸ் உடைந்தது. இந்திய அளவில் காமராச நாடார் தலைமையில் நிறுவனக் காங்கிரஸும் பிரதமர் இந்திராகாந்தி தலைமையில் இந்திரா காங்கிரஸும் உருவாக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான தலைவர்கள் இந்திரா காந்தியின் பக்கம் திரும்பினார்கள். தமிழ்நாட்டிலும் காமராச நாடாரின் கூடாரம் காலியானது. வயதில் மூத்த தலைவர்கள் பலர் இருந்த போதும் 66 வயதான காமராச நாடாரைப் பெருந்தலைவர், படிக்காத மேதை, கல்விக்கண் திறந்த கர்மவீரர் என்றெல்லாம் ‘துதிபாடி’ அவரது ஆகரவாளர்கள் ‘உயிரூட்டிப்’ பார்த்தார்கள். அவரால் மீண்டும் காங்கிரஸில் தலைதூக்க முடியவில்லை. அவரது சாதி

அரசியலால் வீழ்த்தப்பட்டார். பொதுநீரோட்ட அரசியலில் தோற்கடிக்கப்பட்ட காமராச் நாடார், சாதிய உணர்வோடு நாடார்கள் அதிகமுள்ள நாகர்கோவில் நாடாளுமன்றத் தொகுதி இடைத் தேர்தலில் 1969-இல் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். தான் சந்தித்த அனைத்துத் தேர்தல்களிலும் கு.காமராஜ் நாடார் என்றே பதிவு செய்துவந்தவர், 1967 தேர்தலில் நாடார் என்பதை நீக்கிவிட்டுக் கு.காமராஜ் என்று மட்டுமே பதிவு செய்தார். 1967 தோல்விக்குப் பிறகு 1969 தேர்தலில் மீண்டும் தமது பெயரைக் கு.காமராஜ் நாடார் என்றே பதிவு செய்தார் என்பது கவனத்துக்குரியது.

1971 தேர்தலில் காமராச் நாடாருக்கு எதிராக இந்திரா காந்தியுடன் கருணாநிதி கூட்டணியமைத்து மிக அதிகமான இடங்களைப் பெற்று வென்றார். 1973 திண்டுக்கல் தொகுதி நாடாளுமன்ற இடைத் தேர்தலில் காமராச் நாடாரின் வேட்பாளரை ம.கோ.இரா.வின் வேட்பாளர் மிக அதிகமான வாக்குவித்தியாசத்தில் தோற்கடித்தார். ‘மறவர்களைத் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திக் காமராச் கொண்றார். தேவரின் மரணத்துக்குக் காமராச்தான் காரணம்’ என்று ம.கோ.இரா. பரப்புரை செய்தார். கருணாநிதி ஆட்சியில் வாக்கு அரசியலுக் காகக் காங்கிரஸ்க்கும் காமராச் நாடாருக்கும் எதிராகவே தேவர் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டன. நெருக்கடி நிலையை இந்திரா காந்தி நடைமுறைப்படுத்தியிருந்த காலத்தில் 02.10.1975 அன்று காமராச் நாடார் மரணமடைந்தார். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் இந்தியா முழுவதும் கைது செய்யப்பட்டு வந்த நிலையில் கைதுக்குப் பயந்து காமராச் நாடார் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்றும் கூறப்பட்டது.

கட்சியின் இரண்டாம், முன்றாம் கட்டத் தலைவர்களாக நியமித்து முக்குலத்தோர் ஆகரவு அரசியலை வெளிப்படையாக நடத்திவந்த ம.கோ.இரா., 1977-இல் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் தேவர் குருடுசையை அரசு விழாவாக்கினார். சட்டமன்றத்தில் தேவர் படம் திறந்தார். மாவட்டத்துக்குத் தேவர் பெயர் சூட்டினார். அதன்பிறகு நாடாளுமன்றத்தில் சிலை, அனைத்துக் கட்சியினரும் பசும் பொன்னில் குவிதல், தங்கக் கவசம் என ‘வாக்கு அரசியல்’ தேவரை முன்னிறுத்தியே நகர்ந்து வந்தது. இவை

அனைத்துமே அடிப்படையில் காமராச நாடார் எதிர்ப்பு அரசியல் நகர்வுகள்தான். இவற்றில் எதையுமே தேவேந்திரர் தரப்பு எதிர்க்கவில்லை.

காமராச நாடாரால் வீழ்த்தப்பட்ட ஆளுமைகளான முத்துராமலிங்கத் தேவரும் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரும் வெகுமக்களால் இவ்வளவு பெரிய அளவில் கொண்டாடப்படுவார்கள் என்பதைப் ‘படிக்காத மேதை’க்குக் கணிக்கத் தெரியவில்லை. காமராச நாடாரால் பலன்டைந்தவர்கள்கூட அவரிடமிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டார்கள். அவரது நிறுவனக் காங்கிரஸ் இந்திரா காங்கிரசிடம் சரணடைந்தது.

மறவர்களோடு மோதலைத் தவிர்த்த நாடார்கள் கல்வி நிறுவனங்கள், வணிக நிறுவனங்கள், அரசியல் செல்வாக்கு என இன்று பெரும் வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்துக்கு வெளியிலும் வணிகத்தில் நாடார்கள் கோலோச்சுகிறார்கள். மறவர்களிடம் அரசியல் செல்வாக்கு இருக்கிறது. அதனால்தான் சாதித் தலைவரான முத்துராமலிங்கத் தேவரைத் ‘தேசியத் தலைவராக’ அவர்களால் கட்டமைக்க முடிந்தது. மறவர்களிடம் கல்வி நிறுவனங்கள், வணிக நிறுவனங்கள் என்பதில் பெரியளவு வளர்ச்சியில்லை. தேவேந்திரர்களிடம் இம் மூன்றும் இல்லை. இதுபற்றிச் சிந்திக்க முடியாதவர்கள்தான் வசூலுக்காகச் சாதிச் சங்கம் நடத்துகிறார்கள். ஆப்பநாட்டுப் பகுதியான கழுதி வட்டாரத்திலுள்ள சுமார் 5 ஆயிரம் ஏக்கர் விளைநிலங்களில் அதானி குழுமம் சூரிய மின்திட்டத்தை அமைத்துள்ளது. நிலங்கள் பெரும்பாலும் மறவர், தேவேந்திரர்களுக்குச் சொந்தமானவையாகும். அத்திட்டத்தை வரவிடாமல் தடுத்து, தமது நிலங்களைக் காப்பாற்ற முடியாத இவ்விரு சாதிகளும் சண்டைக்கு மட்டுமே வரிந்துகட்டி நிற்பது மிகமிகக் கீழ்த்தரமான போக்காகும். ஓ.என்.ஜி.சி., நிறுவனம் இராமநாதபுரம் உள்ளிட்ட கடலோர மாவட்டங்களில் பரவலாக எண்ணெய்க் கிணறு அமைக்கும் வேலைகளைத் தீவிரப்படுத்தியிருப்பதையும் இங்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். எண்ணெய்க் கிணறுகள் வந்தால் அப்பகுதி நிலங்கள் அனைத்தும் பாழ்ப்பட்டுப் போகும் என்ற புரிதல் அவர்களுக்கு வேண்டும்.

தேவரை வீழ்த்திய காமராச நாடார், வேலூச்சாமி நாடார் தரப்பை எதிர்க்கத் துணிவில்லாத மறவர் சாதித்

‘தரகர்கள்’ தான் இம்மானுவேல் தேவேந்திரரைச் சீண்டிவருகிறார்கள். நாடார் தரப்பின் பணபலத்துக்கு ‘அஞ்சும்’ அவர்கள் வரலாறு தெரிந்து பேச வேண்டும். அவர்களது ‘சாதிய வன்மம்’ களையப்பட வேண்டும். விளம்பரம், அதைக்கொண்டு ‘வசுல், வணிக அரசியல்’ என்று சிலர் பயணிப்பது தேவையற்ற சமூகப் பதற்றத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. அச்சாதியின் பொறுப்புள்ள நபர்கள் இதைச் சரிசெய்யவேண்டும். முந்தைய கலவரங்களின் விளைவுகளை மூத்தவர்கள் இளையோருக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

மறவர்கள் தமது கரடுமுரடான செயல்பாடுகளால் பண்பாடற்றவர்களாகவே தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது இன்றைய நாகரீக உலகத்துக்குப் பொருந்தாததாகும். அவர்களில் சிலரால் ஆங்காங்கே நடந்துவருகிற வன்முறைகளால் ‘மறவர் சாதியினர் மீது மீண்டும் குற்றப்பழங்குடி சுட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்’ என்ற கோரிக்கை எழுந்துவருகிறது. அக்கோரிக்கையை வலுப்பெறவிடாமல் தடுப்பது பொறுப்புள்ள மறவர் தலைமைகளிடம் இருக்கிறது. இல்லையேல் ‘வன்முறையாளர்கள்’ என்ற அடையாளத்துடன் பிற சமூகங்களிடமிருந்து அந்தியப்படக் கூடிய சூழல் உருவாகலாம்!

தேவேந்திரரின் கொலைக்கு மூலகாரணம் காமராச நாடாரும் வேலுச்சாமி நாடாரும்தான். அது வன்முறையாளர்களான மறவர்களிடமிருந்து நாடார்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர்கள் கொடுத்த ‘மிகப்பெரிய’ விலையாகும். அதற்கு அச்சாதியினருக்குக் கிடைத்த இரண்டு நாற்றாண்டுப் போராட்ட அனுபவங்களும் அரசு அதிகாரமும் கைகொடுத்தன. அதிகாரத்தைக் கொண்டு காமராச நாடாரும் வேலுச்சாமி நாடாரும் மேற்கொண்ட இத்தகைய ‘இழி செயல்’ அவர்களது சீழ்த்தரமான அரசியலாகும். வறுமை காரணமாக அவர்களிடம் ‘கூவி’ வாங்கிக் கொண்டு கொலையில் ஈடுபட்டது மறவர் சாதியினரின் மிகக் கேவலமான செயலாகும். ஆயுதங்களின்றி இருந்தவரை, ஆயுதந்தாங்கிய 10-க்கும் மேற்பட்டோர் இருட்டு நேரத்தில் தாக்கிப் படுகொலை செய்தது ‘வீரம்’ இல்லை. வன்செயல்! அது ஒரு சாதிக்கு மட்டும் உரிய குணமில்லை! அதிகார மீறலும் வெல்லும் ஆற்றலும்தான் வீரம். வன்செயலை வீரம் என்று பிதற்றுகிற கோமாளிகளும்

மறவர்களில் இருக்கிறார்கள். தமது முன்னோர் செய்த இந்த ‘முட்டாள்தனங்களுக்காக’ நாடார் தரப்பும் மறவர் தரப்பும் வெட்கப்படவேண்டும். அத்துடன் இருதரப்பும் பொதுவெளியில் வெளிப்படையாகப் ‘பாவ மன்னிப்புக்’ கோரவேண்டும்.

ஒவ்வொரு வினைக்கும் எதிர்வினை உண்டு. என்றாலும் மணிமண்டபம் மற்றும் அரசு விழா எதிர்ப்பால் உண்டான ஆக்திரத்தில் எதிர்வினை என்ற பெயரில் தேவேந்திரர் ‘சாதித் தரகர்கள்’ சிலர் மேற்கொண்ட ‘எல்லை மீறல்களும்’ ஏற்கத்தக்கவையல்ல. அவர்களும் சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ‘தரங்கெட்ட’ சில தனிநபர்களின் சில்லறைத்தனங்கள்தான் இன்று சாதிய முரண்களாக வளர்ந்திருக்கின்றன. மிகப் பெரிய அழிவு சக்திகளான மேற்படிச் சாதித் தரகர்களை வீழ்த்துவதற்கு அனைத்துத் தரப்பினரும் முன்வரவேண்டும். வருமானத்துக்காகச் சாதி அடையாளங்களுடன் சமூக ஊடகங்கள் நடத்துகிற ‘புரிதலில்லாத’ ஒருசில ‘சில்லறைப் பயல்கள்’ செய்கிற சேட்டைகளும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். சாதிய முரணை வளர்க்கும் சமூக ஊடகங்களைத் தடை செய்ய வேண்டும். அரசியல் மற்றும் வரலாற்று ஆளுமைகளின் உருவங்களைச் ‘சண்டியர்கள்’ போல அடையாளப்படுத்தும் அமைப்புகளும் சாதிய முரண்கள் மற்றும் வன்முறைக் காட்சிகளை முதன்மைப்படுத்தும் திரைப்படங்களும் தடை செய்யப்பட வேண்டும்.

சாதிய முரணைப் பேசுவது இன்றைய காலக்கட்டத்துக்குப் பொருந்தாது. இது தமிழ்த் தேசியர்களின் காலம். தமிழ்ச் சாதிகள் என்றாலும் சாதி அடையாளம் கொண்டவர்கள் மற்றும் சாதியமைப்பு நடத்துகிறவர்களிடமிருந்து நாம் தமிழர் கட்சி விலகி நிற்க வேண்டும்.

தேவேந்திரர்களிடம் மாற்று அரசியல் சிந்தனை ஏற்படவேண்டும். சாதி அமைப்புகள் மற்றும் சாதிக்கட்சிகளிடமிருந்து அவர்கள் தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். சாதித்தலைவர்களால் ஒரிரு தொகுதிகளுக்காகவும் பணத்திற்காகவும் இந்திய, திராவிடக் கட்சிகளின் ‘அடிநக்கத்தான்’ முடியும். சாதிக்கட்சிகள் உதிரிகள்தான். அவற்றால் ஆட்சியமைக்க முடியாது. தேர்தல்

நெருங்கும்போதெல்லாம் மாநாடு என்ற பெயரில் சாதிக் கூட்டத்தைத் திரட்டிப் பெரிய கட்சிகளிடம் பேரம் பேசுவதுதான் சாதிக் கட்சித் தலைவர்களின் முதன்மையான நோக்கமாகும். ஆட்சியில் பங்கு, அதிகாரத்தில் பங்கு என்பதெல்லாம் பேரத் தொகையைக் கூட்டுவதற்கான வெற்று முழுக்கங்களாகும். அவர்கள் வெறும் ‘கமிசன் ஏசன்டுகள்’ தான். மேற்படிச் சாதித்தலைவர்களால் பிற சாதியினர் மீதான பக்கமைதான் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மக்களின் பிரச்சினைகளைச் சாதித்தலைவர்களால் தீர்த்துவைக்க முடியாது. பிறசாதியார் ஆதரவின்றி வாக்கரசியலில் வெல்லமுடியாது. 1989-இல் வன்னியரான மருத்துவர் இராமதாச தேவேந்திரர்களை அரசியல்படுத்தும் களப்பணிகளில் ஈடுபட்டார். அதைத் திராவிடக் கட்சிகளின் ‘ஒட்டுண்ணிகளான’ சாதித்தலைவர்கள்தான் கெடுத்து அழித்தனர் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ‘எங்கே யோ பணம் வாங்கி கொண்டு தேவேந்திரர்களிடையே ஊடாடும் தலித்தியவாதிகளும் மிகவும் ஆபத்தானவர்கள்தான். காலத்துக்குப் பொருந்தாத ‘பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர் ஓற்றுமை அரசியல்’ பேசிக்கொண்டு தேவேந்திரர்களின் வளர்ச்சிக்கு எதிராகச் செயல்படும் அவர்கள்தான் தீண்டாமை, ஒடுக்குமுறை என்று ‘புலம்பிக்கொண்டே’ வருகிறார்கள். அவர்களும் வீழ்த்தப்பட வேண்டிய ‘நாசகார சக்திகள்’ என்பதை உணர்ந்து களமாடவேண்டும்.

இப்போது மீண்டும் ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. ஊழல் மலிந்த, நிர்வாகத் திறனற்ற இந்திய, திராவிட அரசியலுக்கு மாற்றாகத் தமிழ்த் தேசிய அரசியலை நாம் தமிழர் கட்சித் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளர் சீமான் முன்னெடுத்துக் களமாடி வருகிறார். அவரோடு இணைந்து பயணித்தால் மட்டுமே இன்றைய சூழலில் தேவேந்திரர்கள் அரசியல் வெற்றியை ஈட்டு முடியும். அதைத் தவிர்த்து, சாதி - மதக் கலவரங்களை நடத்துவதில் வல்லமை பெற்ற இந்திய, திராவிட மற்றும் சாதிக் கட்சிகளுக்குப் பின்னால் சென்றால் காலமெல்லாம் சாதிக் கலவரங்களைத்தான் நடத்த வேண்டிவரும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

முக்குலத்தோர் என்பவர்கள் திராவிடக் கட்சிகளின் ஆதரவாளர்களாவர். திராவிடக் கட்சிகள் அனைத்துமே

பிற்பட்டோர் சார்பு கொண்டவையாகும். திராவிடக் கட்சிகளின் பொறுப்பிலுள்ள முக்குலத்தோருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் முக்கியமான வேலையே தேவேந்திரர்களைச் சீண்டி மொத்தை வளர்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அவர்கள் அதைத்தான் செய்வார்கள். தேவேந்திரருல் வேளாளர் பெயருக்குப் பரிந்துரைத்து என்பதற்காகவோ, தேவேந்திரருக்கு மனிமண்டபம், அரசு விழா அறிவித்தது என்பதற்காகவோ திராவிடக் கட்சிகளை நம்பிவிட முடியாது. இந்தியமும் திராவிடமும் தமிழினத்துக்கே எதிரியாகும். எனவே நாம் தமிழர் கட்சியினர் பேசுகிற அரசியலைத் தேவேந்திரர்கள் கூர்ந்து கவனித்து அந்த வழியில் களமாடுவது குறித்துச் சிந்திக்கலாம். அது முக்குலத்தோர் அமைப்பினரைப் பரமக்குடிக்கும் தேவேந்திரர் அமைப்பினரைப் பசும்பொன்னுக்கும் மிக விரைவில் வரவழைக்கும் என்று உறுதியாக நம்பலாம். அந்த மாற்றம்தான் இருக்கப்படுமனித ஆற்றலை ஆக்கப்பூர்வமான அரசியல் களம் நோக்கிநகர்த்தக் கூடியதாகவும் அமையும்.

இப்போதைய சூழலில் இந்திய - திராவிட அமுத்தங்கள், ஆட்சியாளர்களின் ஊதாரித்தனங்கள், இயற்கை வள அழிப்புகள், மது மற்றும் போதைப் பொருட்களால் ஏற்படும் சீரழிவுகள், வேங்கைவயல் உள்ளிட்ட மனித குலத்துக்கு எதிரான மிகக் கொடுரமான அவஸங்கள், சாதிய வன்முறைகள், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், மாஞ்சோலைத் தொழிலாளர் போராட்டங்கள், சின்ன உடைப்பு மக்கள் போராட்டங்கள், பரந்துரர் மக்கள் போராட்டங்கள், அனுஉலைப் போராட்டங்கள், மீனவர் போராட்டங்கள், விளைநிலங்களில் அமைக்கப்படும் ‘சிப்காட்’ எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், ஓ.என்.ஜி.சி-க்கு எதிரான போராட்டங்கள், தமிழகத்தில் குவிந்துள்ள வெளியாரை வெளியேற்றும் போராட்டங்கள் எனப் போராடுவதற்கான களங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. தமிழர் நிலத்தையும் வளத்தையும் காக்கும் பொறுப்பு ஒவ்வொரு தமிழ்த்தேசியரிடமும் இருக்கிறது. அத்தகைய களங்களை நோக்கி இணைந்து பயணிப்பதுதான் அனைவருக்கும் காலம் காட்டுகிற பாதையாகும்!

പിൻ്നിയെന്നപ്പുകൾ

ஆப்பநாடு மறவர் மஹாஜன சங்கம்.

(മേലമാക്കാണ്മ് .)

No. 932

ପକୁଳ ରଚିତୁ.

தேதி 29.9.1938.

ଓଡ଼ିଆ—ବ୍ୟାକ୍ ପରିଚୟ—୩୫

ગુજરાત

விலாசம்

சந்தா

ନୂଣ୍ଡକୋଟି

~~arg. Gains of 10%
-1 Guilt 67 m of~~

வகுல் செய்பவர் கையெழுத்து.

உ. முத்துராமலிங்க
தலைவர்.

୩୮୫

அடிவெளவு டிஸ்டிரிக்டு மாநிலத்திற்கு கோர்ட்டு மதுரை.

M.C. 20/1939

கிரியினல் துப்பில் நீர் C.A. 87/1940

பூரி உ. முத்துராமலிங்கத்தேவர் எம்.எஸ்.எ.

உக்கிரபாண்டியத்தேவர் மகள், பசும்பொன்

வடக்கு மாசிவீதி, மதுரை (எதிர்மனுதார்)

எதிர்மனுகாரர் கிரிமினல் புரோசிறூர் கோடு செக்டங்கள்

110 (e) & (f), 118ன்படி ஒரு வருட கால நன்னடத்தைக்கு .

ரூ 3000க்கு சொந்த ஜாமினும், அதே தொகைக்கு இரண்டு

நபர்களின் ஜாமினும் எழுதிக் கொடுக்கும்படி உத்திரவு

கம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு உறுதி செய்யப்பட்டு

இராமநாதபுரம் ஜில்லா-மறவர் மக்களிடம் யே செல்வாக்குள்ளவர் என்பதும் அவர் அபிராமத்திலுள்ள இந்து மகாஸ்திபின் தலைவர் என்பதும் மறுக்கப்படவில்லை. பிராசிஸியூகன் தரப்பில் காலுவது என்ன எவ்வளவு, 1924ம் வருடம் முதல் 1934ம் வருட முடிவு

INDIAN POSTS AND TELEGRAPH DEPARTMENT

Received here at

O LA (11-5) MUDUKULATTUR 24

Chief minister Govt of madras

AFTER MUTHURAMALINGA THEVAR'S SAYELKUDY MEETING HARIJANS AND CONGRESS SUPPORTERS ARE HARASSED AND THREATENED BY MARAVAS OF MUDUKULATTUR TALUK IN MANY VILLAGES LAWLESSNESS SPREADING PRAY IMMEDIATE ACTION

- IMMANUELSEKARAN PRESIDENT DEPRESSED CLASSES LEAGUE
MUDUKULATTUR -

LN. 225

The sequence of entries at the beginning of this telegram is: class of telegram, time handed in, serial or
of Foreign Telegrams only) office of origin, date, service instructions (if any), and number of words.
This form must accompany any inquiry respecting this telegram.

My dear Subramaniam,

I enclose copy of a telegram that was recently received by the Prime Minister on behalf of the Maravars of the Mudaliur Taluk which speaks for itself. A copy of this telegram has been separately sent by him to Kamaraj and the matter is I trust already engaging the attention of the State Government. The allegations made in the telegram are pretty serious, and I have no doubt that the situation will be dealt with suitably. You may kindly inform me about the position in due course.

Yours sincerely,

Shri C. Subramaniam,
Finance Minister,
Madras.

மறவர்களின் தந்தி

COPY,

MUDUKULATTUR

31-8-57.

PRIME MINISTER,
NEW DELHI

THE SITUATION NOW PREVAILING IN MUDUKULATHUR
TALUK RAMANATHAPURAM DISTRICT MADRAS STATE PORTENDS
IMMINENT DANGER VIOLENCE COMMUNAL CLASHES AND BLOODSHED
NADARAS SETTING UP HARIJAN RUFFIANS SUPPLIED WITH
COUNTRY BOMBS ARMED WITH DEADLY WEAPONS AGAINST THEVAR
MANY THEVAR FAMILIES IN VILLAGES KOVANDAN SADAYANERI
VARUMAL SOKKANI KEELASERUBATHER PUTHAMBAL PANAYUR
LEAVING HOMES PROPERTIES AND CATTLE DUE TO HARIJAN
THREATS LOCAL AUTHORITIES KEEPING QUITE NO LAW AND
ORDER THEY ARE PARADING STREETS AND THOUSANDS ARMED
WITH DEADLY WEAPONS STATE POLICE NOT GIVING PROTECTION
WE ARE IN UTTER HELPLESSNESS CENTRAL GOVERNMENTS
INTERFERENCE ESSENTIAL TO AVOID MASS ANNIHILATION
AND RULE OF LAW PRAY INTERFERE CONDUCT ENQUIRIES ...

MARAVARS MUDUKULATTUR TALUK

U. MUTHURAMALINGA THEVAR ARRESTED

Forward Bloc M. P. and Maravar leader

MADURA, Sept. 29.

MR U. MUTHURAMALINGA THEVAR M.P., and Forward Bloc leader, was arrested by the Police last night under the Preventive Detention Act.

Mr Thevar was returning home in his car along with Mr T. G. Krishnamurthi, M.L.C., after inaugurating the preliminary Convention of the Samajam at the night under the Preventive Detention Act.

Mr Thevar is the leader of the miles. Over 10,000 people took part in the procession.

Mr Thevar is the leader of the

பக்ஞரை

2. டி. தேவர் காலமானர்

અનુભાવ
ગુરૂ

மக்களிடம் உறுப்பினர்;
மறவாகுலப் பெருந்தலைவர்

ପ୍ରକାଶନ

Digitized

எஸ். எஸ். குரு
வினாக்கள்

இடைத் தேர்தல் பரப்புரை

முதுகுளத்தூர் வட்டம், பேரெழுநில், 28.6.1957
அன்று மாலை 7 மணியளவில் நடைபெற்ற மறவர்களின்
கூட்டத்தில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஆற்றிய உரை.

பராசக்தி யின் பிரதிபிம்பமாக வீற்றிருக்கும் தாய்க்குலமே! மனித சட்டதை தாங்கிய, உள்ளே தெய்வத்தை மறைத்து நிற்கும் தெய்வத்திருக்குலமே! இன்று இந்தக் கூட்டம் கூட்டியதன் நோக்கம், கடந்த 3 மாதங்களுக்கு முன்பு இந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்தல் அடிப்படையில் காங்கிரஸை உற்பத்தி பண்ணீய அசல் காங்கிரஸத் தலைவர்களுக்கும் காங்கிரஸில் பிழைப்பு கிடைக்கிறது என்பதன் பிறகு உள்ளே நுழைந்த நகல் காங்கிரஸக்காரனுக்கும் நடந்த போராட்டம், அந்தப் போராட்டம். உண்மையில் வெள்ளைக்காரன் அளித்த சுதந்திரம் சுத்த சுதந்திரம் அல்ல என்று கருதுகிறவர்களுக்கும் அது பிழைப்புக்காக நாய் போல் பதவிக்கு வந்த மிதவாதிகளுக்கும் நடந்த ஒரு போராட்டம். ஒழுக்கத்தோடு வாழ வேண்டும் என்று சொல்லுகிற ஒரு கூட்டத்துக்கும் காந்தி வளர்த்த காங்கிரஸ மகாசபைக்கு ஒட்டுப் போடுகள் என்று சொல்லுகிற அறிவுகெட்ட காங்கிரஸக்காரர்களுக்கும் நடந்த போராட்டம். காந்திசியின் வணக்கத்துக்குரியவர் இராமர். அந்த இராமராச்சியம் வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால், கீமாயணம் நாடகம் இராதா என்பவன் அவன் தாய் விபச்சாரியா, பதிவிரதையா என்று தெரியாத தாசி மகன் லோகமாதாவாகிய சீதையை விபச்சாரி, இராமர் கூட்டிக் கொடுத்தார் என்று நாடகம் நடத்த, அதற்குப் போலீச பந்தோபசத்து கொடுத்து நன்றாகப் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு ஒரு தறுதலை பிரதம மந்திரி இருந்தால், அவன் சார்பாக நின்ற ஒரு கூட்டத்துக்கும் தெய்வம் உண்டு என்று நினைத்த ஒரு கூட்டமான நமக்கும் நடந்த போட்டி. அந்தப் போட்டி விவசாய மக்கள் வாழுவேண்டும் என்று கருதுகிற உத்தம தியாகிகளுக்கும் விவசாயிகளைப் பகலில் திருடி கொள்ள யடிக்கும் கள் மார்க்கெட் வியாபாரிகளுக்கும் நடந்த போட்டியாகும். அந்தப்

போட்டியானது நேர்மைக்கும் லஞ்சத்துக்கும் நடந்த போட்டியாகும். அந்தப் போட்டியில் அடியேன் இந்தப் பிராந்தியத்துக்கு வர முடியவில்லை. நீங்கள் இன்னது செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்கவில்லை. இருந்த போதிலும் சும்மா இருக்கவில்லை, தாங்கவில்லை. காங்கிரஸ் உற்பத்தி பண்ணி நேர்மையாக கண்ணீர் விட்டு வளர்த்து நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வந்தோம். அந்தக் காலத்தில் தண்ணீர் விட்டு உண்டாக்கவில்லை. போலீசுகாரர்கள் வேகமாக அடிக்கிற பொழுது இரத்தம் வடித்துக் காத்தோம். எத்தனையோ பதிவிரதைகள் போலீசுகாரர்களால் மானபங்கப்படுத்தப் பட்டார்கள். லாரியில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் சேலையை அவிழ்த்து பெரிய பாவம் புரிந்தவன் முன்னாள் டி.எச்.பி.யாக இருந்து கடந்த ஐ.சி.யாக இருந்த தேவசகாயம் என்ற ஒரு நாடான். சாணான் என்பதற்காக ஐ.சி. வேலை கொடுத்தான் இன்னொரு சாணான். அந்தப் பெண்கள் சேலையை உரித்த காலத்தில் அங்கு போய் அந்தப் பெண்களுக்கு மேல் துண்டையும் எங்கள் ஆடைகளையும் கொடுத்து வந்தது பழைய சரித்திரம்.

இந்த நிலையில் சிரமப்பட்டு வளர்த்த காங்கிரஸ் இன்றைக்கு என்னவாக இருக்கிறது என்று கேட்டால், கரையான் புத்தில் பாம்பு நுழைந்தது போல். அன்றைக்கு வேலை செய்யும் போது பல்லாயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் வேலை செய்தார்கள். அந்தத் தொண்டர்களில் சாதாரண முட்டாள் தொண்டந்தான் இன்றைய காமராசு நாடான். அன்று இருந்த நிலையில் இந்த நபருக்கு வோட்டர் ஆவதற்குக் கூட யோக்கியதை இல்லை. இப்போது இருக்கிற சட்டத்தைப் போல் வயது வந்தவர்களுக்கு வோட் அல்ல. சொத்து இருந்து வரி செலுத்துபவனுக்குத்தான் வோட், அதுதான் சட்டம். அப்போது காமராசுக்குச் சொத்துக் கிடையாது. வரி செலுத்துவமில்லை. அவனுக்கு வோட்டே கிடையாது. இவன் சாதியில் எல்லாரும் வியாபாரம் பண்ணுகிறான். இவனுக்கு ஒன்றும் கிடையாது. (யாரும்) பெண் கூட கொடுக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில் ஒரு வெள்ளாட்டை வாங்கி வைசென்ஸ் கட்டி தகரவில்லை போட்டு காமராசு கையில் கொடுத்து வோட்டராவதற்கு யோக்கியதையை உண்டாக்கினோம். இந்த மாதிரி அரசியல் சூழ்நிலையில் தேசம் போய் கொண்டிருந்த வேகத்தில் ஒரு அரசாளும் பதவிக்கு வர முடிந்தது.

எப்படி திருவிழாவுக்குப் போகிறவன் எல்லாம் சாமிகும்பிடப் போவது இல்லையோ, அதுபோல் காங்கிரஸில்

சேர்ந்தவன் எல்லாம் வெள்ளைக்காரனை அழிக்கப் போகவில்லை. மதுரை திருவிழாவுக்குச் சாமி கும்பிடப் போகிறவர்களில் சிலர் வான் வேடிக்கை பார்ப்பதற்காகப் போகிறான். சூதாட்டம் ஆடப் போகிறவன் உண்டு. ஆண்கள் பெண்களைப் பார்க்கவும், பெண்கள் ஆண்களைப் பார்க்கப் போவதும் உண்டு. அங்கு போய் சினிமா பார்ப்போம். தூக்கம் வராமல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறவனும் உண்டு. எதையாவும் வாங்கித் தின்னலாம் என்றும் நினைக்கிற கூட்டம் உண்டு. இத்தனை முறையில் ஒதுங்கின கூட்டம் போக ஒரு சின்னக் கூட்டம் தெய்வத்தைப் பார்க்க பக்தியோடு போகும். அங்கே போன நேரத்திலும் வாங்க, வாங்க, சாமியைச் சட்டு கும்பிட்டுட்டுப் போகலாம் என்று போகிறவனும் உண்டு.

ஆகவே காங்கிரஸில் சேர்ந்தவன் எல்லோரும் வெள்ளைக்காரனை அழிக்கச் சேரவில்லை. பெரும்பாலும் தங்களுக்கு ஒரு பிழைப்புக் கிடைக்கும், பதவி கிடைக்கும், தாங்கள் ஒரு மனிதன் ஆகலாம் என்று சேர்ந்தார்கள். வந்தவன் அவனவன் காரியம் முடிந்தவுடன் வெளியேறி விட்டான். பழைய கால சாத்திரம் சரித்திரம் அப்படித்தான். எத்தனையோ பேர் இராமாயணத்தில் சண்டைக்குப் போனார்கள். கடைசியாக அனுமார் உட்பட ஓடிப் போனார்கள். வீரத்தின் பேரால் நிற்க இராமர், லட்சமணர்கள். கடைசியில் நின்றது ராமன். பெரும் காரியங்கள் எல்லாம் அதற்கதற்குப் பிறந்தவர்களால் தான் செய்ய முடியும். ஆசை இருக்கலாம். இருந்தாலும் செய்ய முடியாது. எல்லாவற்றையும் விட உயிர் பெரியது. எவனும் இதை இழக்கத் தயாராயில்லை. உயிரை இழக்கத் தயாராய் இருக்கணும். அந்த நிலை வரும் போது சாதாரண காலிப் பயல்கள் தன்னாலே ஓடி விடுவான்.

தாரணத்துக்குச் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பிரதேசத்தில் இவ்வளவு பெரிய ஒரு கூட்டம் நடத்தக் கூடிய இடம் அல்ல இது. முதுகுளத்துரில் போட்டால் தாலுகா தலைநகரம் நன்றாக இருக்கும். இந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு அறி வில்லை. இங்கே குடி இருக்கிற சாணானுக்கும் அறிவில்லை. இங்கே குடியிருக்கிற சாணான் நான் யார் என்று விளங்காமல் லைசென்ஸ் இல்லாத ஓட்டைத் துப்பாக்கிகளை வைத்துக் கொண்டு ஏதோ சொன்னான் என்று தரத்தை இழந்து இந்தக் காலிப் பயல்களுக்காக இவ்வளவு பெரிதாக ஒரு கூட்டம் நம்மவர்கள் கூட்டுவது என்றால் வருந்துவதற்குரிய விசயமாகும். இதில் எந்த வித்தாரமும் கிடையாது.

இந்த வேலுச்சாமி நாடான் முந்தாநாள் பள்ளார்கள் விரட்டியதைக் கண்டு அழுது ஓடிய பயல். கூரை வீடு

வைத்திருந்தான். இன்று மாடி வீட்டில் இருக்க காமராசு அரசாங்கம்தான் காரணம். இந்தக் காலிப் பயல்களுக்காகச் சக்களத்திப் போராட்டத்துக்குத் தயாராகக் கூடாது. அவனுடைய அறிவு எவ்வளவு மோசமோ அதைவிட மோசம் நம்முடைய அறிவு. அவன் நாட்டு உள்ளுகிற மாதிரி உள்ளுகிறான். இங்கு வேண்டுமென்றால், கம்பு, அரிவாள் கொண்டு வரலாம். அடியேன் பம்பாய்க்குப் போகும் போதோ டில்லிக்குப் போகும் போதோ நீங்கள் வருகிறீர்களா? இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தரங்கெட்ட ஒருவனைப் பெரிய மனிதனாக்கி இருக்கிறது. அவன் அவ்வளவு பெரிய மனிதன் அல்ல. அவன் தரங்கெட்டவன் சொன்னால் பெரிதாக்கலாமா? இந்தப் புத்தியை விட்டு விடுங்கள். தரத்துக்குத் தரம் சண்டை போடனும். ஒரு காலிப்பயலைப் பெரிய மனிதனாய் இழுத்து வைப்பது அவமானம். இந்த அறிவு இந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு வரவேணும்.

இந்த நாடு எவ்வளவு தரம் கெட்டு இருக்கிறது. காலிப் பயலை மனிதனாக்கி இருக்கிறது. காமராச ஆட்சி என்பதற்கு இதுதான் அடையாளம். அவன் பிதற்றியதைக் கண்டு நீங்கள் கூட்டம் போட்டது மடத்தனம். பேரையூரில் கூட்டம் போட முடியாது என்பதற்காக இவன்களைப் பெரிய மனிதனாக்கும் நினைப்பை இன்றுடன் மறந்து விடனும். எவனும் பேசலாம். வெள்ளைக்காரன் 30 வருசமாக முக்கிப் பார்த்து விட்டும் அந்த துப்பாக்கி பீரங்கிக்கு அசராத மனிதன். என் மீது இதுவரை போட்ட கேசகள் 1927-இலிருந்து நாளது வரை ஓசியாக வக்கில்கள் ஆசரானது வக்கில்களுக்குப் பணம் கொடுத்தது போக 3 அணா காப்பி, இசுடாம்பு வாங்கியது மட்டும் ரூ. 1,27,000. இத்தனை கேச வெள்ளைக்காரன் பார்த்து முடியாது என்று தூங்கினான். அப்படிப்பட்டவன் இங்கு ஒருவன் ஏதோ பேசினான் என்று கருதி இங்கு வருவது என்றால் கேவலம். இந்த குணம் வேண்டாம். அதற்கு மேல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்தக் காலிகளை சின்னத்தனமாகப் போக விட்டால், ரகசியமாக ஆயுதங்கள், ரிவால்வர்கள், துப்பாக்கிகள் இதை வைத்துப் பெரிய காரியங்கள் நடத்தப் போவதாகவும் கேள்விப் பட்டேன். இது வெட்கக்கேடான விசயம். இலண்டனில், அமெரிக்காவில் இருக்கும் ஆயுதங்களை விடவா இந்தப் பேரையூரில் சாணான் ஆயுதம் வைத்திருக்கப் போகிறான்? இதைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது. இது பெருமை என்று கருதினால், சிறுமையைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லுகிறேன்.

சாதாரண மாக இந்த ஊருக்கு வர ஒத்துக் கொள்ளாமாட்டேன். நான் வராமால் அலட்சியப்படுத்தினால்

கோழை என்று பைத்தியக்காரத்தனமாக நினைப்பீர்கள் என்று நினைத்துத்தான் இந்தச் சாணான் ஊருக்கு வந்தது. இல்லையேல் இந்தச் சின்னப்பயல் ஊரை பெரிதாகக் கருதவில்லை. இந்தக் கூட்டம் பெரிய தலைநகரில் கூட்ட வேண்டும். இந்தக் கிராமத்தில் கூட்டியது உங்கள் கோழைத்தனத்தைக் காட்டுகிறது. நாய்கள் எத்தனையோ குலைக்கும். யானை திரும்பிப் பார்க்கக் கூடாது. உண்மையில் யானை திரும்பிப் பார்த்தால் நடுங்கிக் கழிஞ்சு செத்துவிடும் நாய். யானை மிதிக்க வேண்டியது இல்லை. இந்த நிலைமையில் நீங்கள் இந்த மாதிரி குணத்தை விட்டு விடுங்கள் இன்றுடன். நாம் இருக்கும் நிலை வேறு, சக்தி வேறு. பின்னால் இருக்கிற ஆயுதம் வேறு. ஆண்டவன் அருள் வேறு. இது தெரியாமல் நின்றால் மிகப் பெரிய தவறு இழைத்தவர்கள் ஆவோம். அனுகுண்டு சண்டை நடைபெறும் போது வேல் கம்பு என்ன காப்பாற்றும்?

இன்று நேதாசி ஒரு படை ஆயுதத்துடன் போகிறார். அவரை விட ஆபத்தான் இடத்தில் நான் போர் புரிய இருக்கிறேன். ஆனால் என்னிடம் ஒரு ஆயுதமும் கிடையாது. நேதாசி செய்யக் கூடிய காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் இருக்கும் போது சர்க்கார் பயமுறுத்திக் ஒண்டு ஏதோ பாச்சல் எல்லாம் காட்டுகிறான். உங்கள் ஆடம்பரத்தால் இந்தக் காலிப்பயலுக்குத் தரத்தை உண்டாக்கக் கூடாது. காங்கிரஸ் இவ்வளவு கேவலமான நிலைமைக்குப் போய் விட்டதால் அதைச் சீர்ப்புத்தி ஒழுங்குப்படுத்த இந்தியாவில் ஒரு எதிர்ப்பு அணி அமைத்தோம். முதலில் பம்பாயில் எதிர்ப்பு அணி அமைத்தோம். மறுநாள் தமிழ் நாட்டில் எதிர்ப்பு அணி அமைத்துப் பேசினேன். அப்படி வந்த காலத்தில் சென்னை கடற்கரை முதல் கண்ணியாகுமரி வரை சுற்றுப் பயணம் செய்தேன். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் தமிழ் நாட்டில் ஒரு எதிர்ப்பு அணியை அமைத்திருக்க முடியாது. இராசகோபாலாச்சாரி கூட முயன்று பலிதம் இல்லை என்று விட்ட இடத்தில் தொட்டோம். 10 நாளைக்குள் எதிர்க் கட்சியை அமைத்தோம்.

இங்கே சுற்றுப் பயணத்தின் போது வரசந்தர்ப்பமில்லை என்றாலும் ஊர்ப் பிள்ளையை வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்று இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் ஒரே உணர்ச்சியுடன் நின்றார்கள். முதுகுளத்தார் சென்னை சட்ட சபைத் தொகுதி சின்னது. தெரிந்த தொகுதி. பார்லிமென்ட் தொகுதி இதோடு ஒப்பிட்டுப்

பார்த்தால், இதில் ஆயிரக்கணக்கான ஊர்கள். சாதாரணமாக எல்லை பல சில்லாக்கள். கிழக்கே கடல், கீழக்கரை. மேற்கே சதுரகிரி மலை, வத்திராயிருப்பு வரை. வடக்கே மதுரைப் பக்கம் ஆவியூரைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தெற்கே தூத்துக்குடி பக்கம் குறுக்குச் சாலை வரை. எப்படியாவது அடியேனைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்று தொகுதி பிரிக்கப்பட்டது. அத்துடன் காமராசு கள்ள நோட்டு அடித்த பணமும், வருமான வரியிலிருந்து தப்ப வியாபாரிகள் கொடுத்த லஞ்சமும், மில் வியாபாரிகள் கொடுத்த பணமும், நன்கொடை வசூலும், காங்கிரச சேம நிதி, தேர்தல் நிதியிலிருந்தும் இவையெல்லாம் சேர்ந்து அந்தத் தொகுதியில் அடியேனைத் தோற்கடிக்க செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ.2,28,700. இவ்வளவு சிரமப்பட்டும் கூட மனிதப் பிரயத்தனம் பலிக்கவில்லை. ஆண்டவன் சம்மதம் பலித்தது. சனங்க ஞாடைய வெற்றி. குறைந்த பணம் கூட செலவழிக்கவில்லை. வால் போசுட்டர் ஓட்டவில்லை. எனக்கு ஓட்டுப் போடு என்று கேட்கவில்லை. எல்லோரும் ஏகோபித்து ஓட்டுப் போட்டு வெற்றி தேடித் தந்தார்கள். மனித சக்தி அல்ல. ஆடம்பரம் அல்ல. ஒரு பெரிய சக்தி வேலை செய்கிறது. மனிதனுக்கு விளங்காது. அது மாயை. உங்களுக்குத் தெரியாது. இரண்டு தொகுதியிலும் வெற்றி. அதைக் கண்டு ஆங்கில அரசாங்கம் அதிர்ச்சியடைந்தது. டில்லி சர்க்கார் அதிர்ச்சியடைந்தது. உலகமே பரிசீலனை செய்தது. இதிலிருந்து மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி ஒன்று உண்டு என்று தெரிகிறது. இரண்டு தொகுதியிலும் அடியேனுக்கு வெற்றி கிடைத்தது.

நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்த மூன்றாவது உலக மகா யுத்தம் பிரம்மாண்டமான யுத்தம் வர இருக்கிறது. இது உத்தம யோகிகளுக்குத்தான் தெரியும். காந்தி தான் சுடப்பட்டுச் சாவோம் என்று அறியாமல் 150 வயது வரை இருப்பேன் என்று சொன்னார். அந்த முழங்காலுக்கு மேல் வேட்டி கட்டிய நபரை மகாத்மா என்று கொண்டாடினான். அந்த நபர் எதையும் அடைந்தவர் அல்ல. யோகமோ ஞானமோ கிடையாது. இதை பின்னால் சரித்திரம் காட்டப் போகிறது. எனக்குக் காந்தியின் அறிவும், ரகசியமும் தெரியும். இருக்கிறவன் எல்லாம் இவரை மகாத்மா என்றான். இந்த நபர் துராத்மா. சீக்கிரம் சுடுபட்டுச் சாவான் என்று நான் சிறையிலிருந்து விடுபட்டு வந்தவுடன் சொன்னேன். அப் போது என்னமோ இந்த ஆள் கிறுக்கு என்று நினைத்தார்கள். யதார்த்தவாதி பொது சன விரோதி. உத்தமர்களைப் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ரொம்ப

வேண்டியவர்கள் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லாதீர்கள் என்றார்கள். கோபத்தில் சொல்லவில்லை. ஒருவரின் லபிதத்தை எனக்குத் தெரியும், சென்னேன் என்றேன். அதே மாதிரி நடந்த பிறகு என்னைக் கண்டவுடன் தலை குனிந்து கும்பிட்டு விட்டுப் போவான். சுடுபட்டுச் சாவான் என்று சொன்னேன். நடக்கப் போகிற காரியம் எனக்குத் தெரியும். இது விளையாட்டா? எவனால் சொல்லமுடியும்?

முன்பு எனக்கு செயிலிருந்து வந்தவுடன் ஒரு வரவேற்பு பத்திரம் கொடுத்தான். அப்போது கோகலே ஆலில் மீட்டிங் நடந்தது. அதற்குக் கிரி தலைமைவகித்தார். அப்போது நான் சொன்னேன். 1857-இல் ஒரு வீரப்புரட்சி நடந்தது. 1942-இல் தண்டவாளம் ரெயில்வே எஞ்சின்கள் உருண்டது. அதைப் போல் மீண்டும் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்றேன். கிரி தலைமை வகித்தவர் பயந்துபோய் விட்டார். இருக்கிற கூட்டமெல்லாம் பயந்து ஓடியது. ஆனால் ரோட்டில் நின்று கேட்கிறான். சி.ஐ.டி. ரிப்போர்ட்டர் மட்டும் ஒழுங்காக எழுதுகிறான். என்னை அரைச்ட் பண்ணப் போகிறான் என்று பார்க்கிறான். காங்கிரசகாரன் விபரமில்லாதவன். இம்மாதிரியான புரட்சி மீண்டும் நடத்துவோம். ஒரு யுத்தம் நடந்தது அதற்குப் பின்தற்காலிக ஒய்வு.

பொருளாதார நிலைமை செர்மனியில் சீர்கேடான் நிலைமை. இப்படி ஒவ்வொரு நாட்டிலும். ஆகவே, மீண்டும் ராணுவப் புரட்சி ஏற்படப் போகின்றது என்றேன். உடனே என் பெயரில் 187 செக்சன்படி கேச போட்டான் சர்க்காரை மீற சனங்களைத் தூண்டுகிறான் என்று. கேச நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே வாபச வாங்கு என்று உத்தரவு போட்டான். இதை வெள்ளைக்காரன் செய்தான். அப்படி இருக்கும்போது இங்கு இருக்கிற எச்சில் பீடி குடித்தவன், கீரா விற்றவன், பேர்ச்சம்பழும் விற்றவன் பதவியில் இருக்கிறான். என்ன பண்ணுகிறது என்று பார்க்கிறான். அந்த நினைவுகள் வந்தால் மந்திரிகள் அவமானப்படுகிறான். காங்கிரசகாரனும் அவமானப்படுகிறான். அதிகாரிகளும் பயப்படுகிறான். என்னடா இந்த மனிதனின் நிலை என்ன? பெரிய ஆட்களே பயப்படுகிறார்களே, இழிவாகப் பேசகிறான். கவர்மெண்ட் ஒன்றும் பண்ணவில்லை என்று. உண்மை தெரிந்தாலும் சனங்களை ஏமாற்ற நினைக்கிறான். இது சனங்கள் நினைக்கிறதில்லை. இது எப்படி இருக்கு என்றால், மேய்கிற மாட்டை நக்குற மாடு கெடுக்கிற மாதிரி.

இந்த தேசத்தின் ரகசியத்தை உலக ரகசியத்தை யாரும் கண்டு கொள்ள முடியாது. தெய்வத்தைப் புரிந்திருப்பவர்கள்

அவரவர்கள் லபிதம் என்ன என்பதைச் சொல்ல முடியும். இனிமேல் உலகம் என்ன ஆகப் போகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். அடியேன் யார் என்பது வெள்ளைக்காரனுக்குத் தெரியும். இல்லையேல் ஒருவருக்கொருவர் தனிப்பட்ட நபருக்குள் ஆயுதப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கும். வெள்ளைக்காரன், அமெரிக்கன் அரசியல், பண்டித நேரு அரசியல் தலைமைக்கு எள்ளளவும் குறைந்ததல்ல.

சாதாரண விபரங்கள் தெரியாமல், மந்திரிகள் சில்லறைத் தன்மையில் தேவர், போலீசு துப்பாக்கி சோளத்தட்டை என்று சொன்னான். நான் புதுக் குண்டு கொடுத்திருக்கிறேன் என்று பேசியிருக்கிறான். இந்தப் போலீசு மந்திரிக்கு துப்பாக்கி சுடத் தெரியுமா? நாங்கள் அகில இந்திய காங்கிரசு கமிட்டி சூட்டங்களுக்குப் போகும்போது, இந்தப் போலீசு மந்திரி இரவில் ஒன்றுக்கு இருக்க பொம்பளையை உசுப்பித்தான் செல்லுவான். அவ்வளவு பயப்படுவான். பேடி. இவன் புதுக்குண்டு என்ன செய்ய முடியும்? காங்கிரசுகாரன் சொல்லும்பொழுது சிரிப்பாக இருக்கு. ரிசர்வ் லாரியைக் கண்டவுடன் ஒடுவான் காமராச் ஆள். மறைச்சு வசச் பிறகு என்னைத் தூங்கவிடவில்லை. ஆகவே இந்த மந்திரிகள் எல்லாம் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. அவர்களுக்கு இருக்கிற துப்பாக்கிக் குண்டுகளை என்மீது காட்ட நினைத்தால், அவன் வாங்கி இருக்கிற குண்டு அவனைத்தான் திருப்பிச் சூடும். அந்த நேரத்துக்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அதுவரை வாங்குகிற சம்பளத்துக்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

4 அணா, 8 அணா லஞ்சம் வாங்குகிற போலீசுகாரனைப் பற்றிக் கவலையில்லை. வீரன் எப்பவும் சல்லித்தனத்துக்குப் போகமாட்டான். விபரம் இல்லாத பயல் ஒருவன் முதுகுளத்தாரில் எஸ். ஐ. ஆக இருப்பதாக கேள்விப் பட்டேன். அவன் பாரபட்சமில்லாமல் நடக்க வேண்டிய ஒரு அதிகாரி. 2 பேரை சார்ச் பண்ணினால் ஒருவனை விட்டு விடுவது. ஒருவன் மேல் கேச போடுவது. இந்த லட்சணத்தில் பிராமணன் வேறு. ஆரியர்களை ஒழிக்கனும் என்று சொல்லுகிற நாத்திகக் கூட்டத்துக்கு ஆதரவு கொடுக்கிற சாணானை விழுந்து கும்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். இவனெல்லாம் ஒரு பிராமணன் என்று நினைத்துக் கொள்கிறான். ரிவால்வரை சோப்பில் வைத்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து நடந்தால் கழிஞ்சு விடுவான் என்று நினைக்கிறான். வெள்ளைக்காரன் துப்பாக்கி, பீரங்கியே ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. நீ பருப்பு தின்று விட்டு எழுந்திருந்து குசு விடுகிறவன் என்ன செய்ய முடியும்? என்ன சொல்லுகிறேன்

என்று கேட்டால், சர்க்கார் உத்தியோகத்துர்கள் ரொம்பவும் தரக்கேடாகப் போகிறான். உன்னுடைய ஆட்ம்பரத்தையாரிடம் வைத்துக் கொள்ளனும்? மாட்டைத் திருடியவன், கொள்ளையடிச்சவன், கொலை செய்தவனிடம் வைத்துக் கொள்ளனும். திருடன் எசமான் என்று சொல்லுகிறான். நேற்று வெள்ளைக்காரனுக்கு வேலை செய்தாய். சர்க்கார் மாறிய பொழுது இந்த எச்சிப் பீடி குடிச்சவன் காமராச் கீழே வேலை செய்கிறாய். அவன் உன்னைக் காப்பாற்ற முடியுமா? வேட்டுச் சத்தம் கேட்கும்போது அவனவன் மிரண்டு எங்கு ஒடப் போகிறானோ? இதையெல்லாம் இங்கு இருக்கிற எச.ஐ., சர்க்கிள் இங்கெப்க்டர் புரிந்தால் போதும். இதை மறந்து விடுகிறான். போறான் சின்னப்பயல். கவலையில்லை.

சனங்களுக்கு இருக்கிற உணர்ச்சி நிச்சயம் காங்கிரசு தோற்றுப் போகும் என்று தெரியும். ஆட்டையில் தோற்றுப் போகிறவன் கள்ள ஆட்டை ஆடுவான். கலகம் உண்டாக்கி எப்படியோ எலக்சனைக் கெடுக்கணும் என்று பார்க்கிறான். இந்த முட்டாள்தனம் வேண்டாம். யாருக்கும் பயித்தியம் இல்லை. எவனும் பேசலாம் வாய்ச்சவடால். இங்கிருக்கிற பயல் ரிவால்வர் கொண்டு வரட்டும். ரிவால்வரைக் கீழே போட்டு ஒன்றுக்குப் போவான். வீரத்தாய் வயிற்றில் பிறந்திருக்க வேண்டும். பணத்துக்கு வராது வீரம். எவன் எது பேசினாலும் சின்னத்தனமாக காவாலித்தனமாக நடந்தாலும் கலகத்துக்குத் தயாராகக் கூடாது. மிதமிஞ்சியே சர்க்கார் போகிறது. நடக்கிறது என்றால் நீங்கள் எனக்கு தகவல் கொடுங்கள். அடியேன் இங்குதான் இருப்பேன். நான் நேரடியாக வந்து எந்தக் காரியத்தையும் செய்வேன். ஒழுங்கு தவறி துப்பாக்கியை மந்திரி காட்ட நினைத்தால் நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் பார்க்கக் கூடாது. இந்த நிலைமையில் நீங்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று உங்களுக்குச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காங்கிரசு சர்க்கார் மாட்டுப் பெட்டியைக் காட்டுகிறது. விவசாயிகளுக்காக இருக்கிற பெட்டி என்று இரண்டு காலைகளைப் பார்த்தவுடன் வண்டி அடிக்கிற மாடு. உழைக்கிற மாடு என்று நினைக்கிறான். பாவம் விவசாயி. இந்த 10 வருச காலத்தில், வெள்ளைக்காரன் போனால் பாலும், தேனும் ஓடும் என்றான். பாவிகள் வந்த பிறகு பச்சைத் தண்ணீர் ஓடி இருக்கிறதா? தெருக்கோடியில் எச்சில் பீடியை எடுக்கிறவன் சிம்மாசனத்துக்கு வந்தால் எப்படி மழை பெய்யும்? இராச ஸ்த்ரணம் இல்லை. சதாரத்தில் உட்காருகிற மாதிரி மந்திரிகள் எல்லாம் குண்டியைத் திருப்பிக் கொண்டு

சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் வட்சணம் இவ்வளவுதான். பழைய பிளாக் மார்க்கெட்காரர்ன், எச்சில் பீடி குடிச்சவன் இந்த நிலைமையில் இருக்கும் போது தரித்திரம் நம்மை விட்டு நீங்கவில்லை.

10 வருசத்தில் பார்க்கிறோம். விவசாயிகள் வாழ்கிற பிராந்தியம் கூரை வீடு குட்டிச் சுவராகியிருக்கிறது. இன்னும் தரை மட்டமாகிவிடும் இந்தச் சண்டாள் ஆட்சியில். அதே நேரத்தில் விருதுநகர், கழுதி, அருப்புக்கோட்டை எல்லாம் சாணான் பகுதி. இந்தப் பேரையூரில் பொம்பளை வெளிக்கு இருக்கிற இடமெல்லாம் ஏராளமான கட்டிடங்கள். இவன்கஞ்சகுச் சொத்து எங்கிருந்து வந்தது? புதையல் கிடைத்ததா? அதுதான் மாட்டுப் பெட்டியின் ரகசியம். மாட்டுப் பெட்டியைக் காட்டியவுடன் விவசாயிகள் மயங்கிவிடுகிறான். நமது விவசாயிகள் எவ்வளவோ கசுட்டப்பட்டு பருத்தி பயிரிட்டு உற்பத்தி பண்ணுகிறார்கள். நமது பெண் பிள்ளைகள் உப்பு மண் பொரிய சிரமப்பட்டு பருத்தியை எடுத்துச் சேர்த்து வைக்கிறார்கள். சேர்த்தவுடன் விலையை எதிர்பார்க்கிறார்கள். கொஞ்சம் சம்பலாக இருக்கு என்று ஒருவன் சொல்லுகிறான். நாம் உற்பத்தி பண்ணியும் இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்ற நியதி உரிமை நமக்கு இல்லை. விவசாயிகள் உற்பத்தி பண்ணிய பருத்திக்கு விலை நிர்ணயம் பண்ண சண்டாள் மாட்டுப் பெட்டி சர்க்காருக்கு யோக்யதை இல்லை. புரோக்கர் வருகிறான். விருதுநகர் மார்க்கெட் நிலவரம் என்று படிக்கிறான். விலை போடுகிறான். விருதுநகர் சாணான் உழுதானா? எந்தச் சாணாப் பொம்பளை பருத்தி எடுத்தாள்? லட்சோபலட்சம் விவசாயிகள் உழைப்பது, விலை வைத்துச் சாப்பிடுவது விருதுநகர் சாணான். அதற்கு டாபர் மாமா வேலை பார்க்கிறது மாட்டுப்பெட்டி சர்க்கார். இதை நினைத்தால் உள்ளம் கொதிக்கிறது. இதே போல் மிளகாயும் பொதி என்ன விலை? விருதுநகர் மார்க்கெட் நிலவரத்தைப் பார்க்கணும். இது போல்தான் எல்லா தானியங்களும். நாம் கொடுக்கிற பொழுது விலை வேறு. வாங்கும் விலை வேறு. அப்படியானால் விருதுநகர் நாடார் கூட்டம் ஏன் கட்டிடம் கட்டமாட்டான்? இந்த நிலைமையில்தான் எல்லா சாணானும் திடீரென்று கதர் சட்டை போட்டுக் கொண்டு சுத்துகிறான். அவன்களில் எவனும் தியாக பரம்பரையில் பிறந்தவன் கிடையாது. முந்தாநாள் வேல்சாமி நாடான் இருந்த நிலைமை தெரியாதா? இப்போது எப்படி பணக்காரன் ஆனான்?

சமீன்தார் முறை ஒழிக்கப்படும் என்று தெரியும். அதற்கு அந்தக் காலத்திலேயே ராமநாதபுரம் ராசாவுடன்

போராடி னேன். அப்போது என் தகப்பனார் சொந்தக்காரனையே எதிர்க்கலாமா? என்று கேட்டார். விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் ஒட்டாண்டியாவது, விருதுநகர் சாணான் கொழுப்பது. இதற்குக் கைக்கூலியாக இதர சாதிப் பயல்கள் காங்கிரஸைப் பாருங்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? விவசாயிகள் உற்பத்தி பண்ணுகிற விலை பொருள்களுக்கு அவனே விலை வைக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து விருதுநகர் நாடான் ஐகோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டான். அந்த கேசதன்னுடையாகச். இப்பொழுது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீலுக்குப் போயிருக்கிறான். சிமெண்டுக்கு, கோதுமைக்கு விலை வைக்கிறது எல்லாம் வடநாட்டுக்காரன், இங்கே வியாபாரிகள் எல்லாம் காமராசை வைத்துக் கொண்டு கொள்ளையடிக்கிறான். இதற்காகத்தான் எல்லாப் பயல்களும் கதர் சட்டையைப் போடுகிறான். தேசாபிமானத்தால் அல்ல. அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் அல்ல. இந்த மாதிரி கைக்கூலிகள் பேசுவதைப் பற்றிப் பயப்படவேண்டாம். முன் கோபத்தில் கலகம் செய்ய வேண்டாம்.

வருகிற திங்கட்கிழமை, நமக்குக் கொடுத்திருப்பது யானைப் பெட்டி. முன்பு சிங்கம். இப்போது சந்திரபால் என்ற நாடானையும் சிங்கச் சின்னம் கேட்கச் செய்து அதற்கு ஒரு சீட்டுப் போட்டான். நேர்மையானவன் என்றால் பெற்றவனைத் தான் தகப்பன் என்பான். எவன் எவன் பணக்காரனே அவன் எல்லாம் அப்பன் என்கிறான். காங்கிரஸ்காரன் விபச்சாரப் புத்தியில் இறங்கி நம்முடைய அடையாளத்தைக் கேட்கச் சொன்னான். சீட்டுப் போட்டான். யானைப் பெட்டி விழுந்தது. முன்னால் யானைப் பெட்டி வைத்துப் பெருமாள் போட்டியிடவில்லையா? ஒரு சீட்டுத்தான் கொடுப்பார்கள். ஒழுங்காகப் போய் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கு இந்த நாடு விடுதலையடைய, விவசாய மக்கள் முன்னேற, வியாபாரிகள் கள்ள மார்க்கெட்காரன் குழ்ச்சியை முறியடிக்க ஒரே முகமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். யானைப் பெட்டியில் வோட் செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டில் என்னதான் பேசினாலும் நாடானிடம் இருக்கிற ஒற்றுமைப் புத்தி உங்களுக்கு வர இன்னும் 100 வருசம் ஆகும் என்று சொல்லலாம். நமது சாதிக்காரன் தேர்தல் என்றால் ஒரு காச்சூட கையில் எடுத்துக்கொண்டு வருவதில்லை. பெரிய பணக்காரர்கள் உட்பட. தேர்தல் சாதாரணமா? சினிமாவை விடச் சின்னதா? அத்தனை பேரும் பிச்சைக்காரரா? தேர்தலுக்கென்று 5 ரூபாய் கொண்டு வந்தால் என்ன? இந்த

நினைவு உங்களுக்கு வந்தால் சாணான் உங்களை நிமிர்ந்துகூடப் பார்க்க மாட்டான். வெட்டிக் காரியத்துக்குச் செலவழிக்கிறாய். நம்ம சாதிக் காரியம் என்று அசலூர் போனால் 15 ரூபாய் செலவழிக்கிறாய். ஆனால் சங்கத்துக்கு வரி கொடுக்க மாட்டான். அவன் சாதிக்காரன் தேர்தலுக்கு நிற்கிறான் என்றால் ஒவ்வொரு நாடானும் 10 ரூபாயிலிருந்து 20 ரூபாய் வரை கொண்டு வந்து செலவழிக்கிறான். அவன் சாதி வாழுமா? உன் சாதி வாழுமா?

நம்ம சாதிக்காரன் ஒட்டுப் போட வந்து விட்டு காடிஇல்லையா, மிக்சர் இல்லையா? அவன் கொடுக்கிறான் என்று கேட்கிறான். விளங்குமா இந்த நாடு? அவனவன் தன் தகுதிக்குத் தக்கவாறு பணம் கொண்டு வந்தால் எவ்வளவு பணம் சேரும். எவ்வளவு வேலை செய்யலாம்! இம்மாதிரி வேலை செய்வதைப் பார்த்தால் இவன்களைல்லாம். பேரையுரை விட்டு ஒடி விடுவான். சினிமாவுக்குச் செலவழிக்கிறாய். முளைப்பாரி பார்க்க செலவு பண்ணுகிறாய். மாடு விரட்டுப் பார்க்கச் செலவு பண்ணுகிறாய். ஆனால் இந்த இடத்தில் மட்டும் சூன்யம். இந்தப் பிரம்மாண்டமான கூட்டத்தைப் போட்ட நீங்கள். இந்த ஒரு குணத்தைப் பெறுங்கள். வசதியுள்ளவன் 5, 10 செலவு செய்யட்டும். இந்தக் குணத்தையும், அறிவையும் வைத்துக் கொண்டு காரியம் செய்தால் யானைப் பெட்டி நிரம்பும். வருகிற மூன்றாவது மகா யுத்தத்தில் முருகன் கிருபையால் வருகிற கந்தசசுட்டிக்குள் உண்மையான சுதந்திரம் இந்த நாட்டுக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சியும் ஒழிந்துவிடும். இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்க அறிவு ஆற்றல், ஆண்டவன் அருள் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடை பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

(மேலதிகத் தகவல்களுக்கு முதுகுளத்தார் கலவரம் குறித்த விரிவான ஆய்வு நால், தமிழ்வேள் எழுதிய ‘சமூக உரிமைப் போராளி இம்மானுவேல் தேவேந்திரர்’ - திருத்திய பதிப்பு பார்க்கவும்)

தொடர்புக்கு : தமிழர் தேசியக் களம் - தமிழர்நாடு தொடர்பு எண் : 9003920106